

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
17:54	17:16	16:03	ירושלים
17:51	17:17	16:19	תל אביב
17:51	17:15	16:10	חיפה
17:55	17:18	16:22	ב.שבע

מוצאי שבת
מוצ"ש ר"ת
17:54
17:51
17:51
17:55

מוצאי שבת
17:16
17:17
17:15
17:18

כניסת השבת
16:03
16:19
16:10
16:22

ירושלים
תל אביב
חיפה
ב.שבע

מחיר הירידה מהארץ

האם יש הבדל בין אדמה לאדמה? ומה פשר הציווי "רק את בני לא תשב שמה"?

מורנו הג"ר זמיר כהן שליט"א

אשר שלח אברהם אבינו את אליעזר לארץ מולדתו ארם נהרים (-ארם שבין שני נהרות הפרת וחידקל), למצוא אשה שתהיה ראויה ליצחק בנו, שאל אותו אליעזר: "אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת, הִשָּׁב אָשִׁיב אֶת בְּנֶךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵצְאֶת מִשָּׁם?" הוא משיב לו באופן נחרץ: "ה' אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְכו' הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכָו לְפָנֶיךָ וְכו', רַק אֶת בְּנִי לֹא תִשָּׁב שָׁמָּה!".

והדבר דורש הסבר. מאחר שחשוב כל כך לאברהם אבינו שבנו יישא אישה ממשפחתו, בגלל המידות הטובות של בנות המשפחה, וכפי שאכן היה אצל רבקה, מדוע התנגד כל כך שבנו יעבור להתגורר בארם נהרים? ולהלן מצאנו שהקב"ה הסכים עם אברהם שאין ליצחק לצאת מהארץ, וכפי שאמר ליצחק כאשר היה רעב בארץ: "אֵל תֵּידַר מִצְרַיִם וְכו', גֹּרֵר בְּאֶרֶץ הָאֲזָת" (בראשית כו, א-ג). ונתבאר בבראשית רבה (פרשה סד, ג), שכך אמר לו: "אתה עולה תמימה (בעקדת יצחק), מה עולה אם יצאה חוץ לקלעים (שבבית המקדש) היא נפסלת, אף אתה אם יצאת חוץ לארץ, נפסלת". ויש להבין, האם יש הבדל בין אדמה זו לאדמה זו?

האם העפר אינו אותו עפר והאבנים אינן אותן אבנים בכל העולם? מסופר בשם רבי משה קורדוברו, מחבר ספר הקבלה העמוק "פרדס רימונים", שכאשר הגיע לארץ ישראל שאל אותו האר"י ז"ל: "האם כבודו רואה הבדל בין עפר ואבני ארץ ישראל לעפר ואבני חוץ לארץ?". ואמר הרמ"ק: "ולא הבנתי את שאלתו. אולם עתה (לאחר עשרות שנים בארץ ישראל ועליה בתורה והתקדשות בקדושת ארץ ישראל) התחלתי להבין את שאלתו". כלומר, אדמת ואבני ארץ ישראל מאירות באור אחר מאדמת חוץ לארץ, אלא שאין כל עין מסוגלת לקלוט הארה זו. ואכן על ארץ ישראל נאמר: "אָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵיךָ דִרְשׁ אֹתָהּ תְּמִיד עֵינֶי ה' אֱלֹהֵיךָ בָּהּ" (דברים יא, יב).

הנה למדנו כי אכן, אדמת ארץ ישראל שונה מאדמת כל העולם. זו אדמה שיש בה קדושה, ומשפיעה על היושבים בה שפע קדושה והארה רוחנית גבוהה, אלא שאנו מוגבלים בראייה ולא מצליחים להבחין

2 זמן תהלים יונתן הלוי

4 מה עושה תאורן? הרב דן טיימקין

6 ישיבת הנעליים הרב אבי אברהם

8 כך חזרתי בתשובה מדור חדש!

9 קניות בחינם גולן אזולאי

14 לא למכירה הרבנית חגית שירה

בהבדל. זו גם הסיבה שילדי ואנשי ארץ ישראל חריפים ופקחים מילדי ואנשי חוץ לארץ, כאמור בתלמוד: "אורא דארץ ישראל מחכים" (בבא בתרא קנח ע"ב), וההשגות שניתן להשיג בלימוד התורה ובמצוות בארץ ישראל גבוהות מכל השנה בכל ארץ אחרת. בפנימיות הרוחנית, נשמת יהודי חשה בארץ ישראל כתחושת דג במים, בעוד נשמת יהודי בחוץ לארץ חשה פרפור עז כדג מחוץ למים, ורק בכניסתו לארץ ישראל היא מנוח. אלא שאין אנו בעלי הרגשים רוחניים כגדולי ישראל בדורות הקודמים, שחשו בכך. ומכאן יש לנו ללמוד עד כמה נכון לכל יהודי לחיות בארץ ישראל, ועל אחת כמה וכמה שהיה בארץ ישראל ישמח ויעלוז בזכות הגדולה שזכה לה, זכות שאבותיו ואבות אבותיו בדורות הקודמים ייחלו לה והתגעגעו אליה, ולא זכו. ולא יעלה בדעתו אפילו לרגע, לעזוב את ארץ הקודש בשביל רצונו בתוספת ממון.

ובדורנו ישנה סיבה מהותית נוספת וגדולה הרבה יותר שלא לעזוב את הארץ ולהתגורר בחוץ לארץ – גם כאשר הכוונה היא לשוב לארץ לאחר תקופת עבודה בחו"ל. זכינו להשתתף בס"ד במסעי חיזוק רבים בחו"ל, ובכל מסע הגיעו הורים ישראלים שבורים ורצוצים, וסיפרו בבכי על שהגיעו לחו"ל רק לעבוד זמן מה, "לעשות כסף", ולחזור לארץ. אך על אף שבצאתם מהארץ הם היו בטוחים בכך במאה אחוזים ושהם לא יהיו כחבריהם שהשתקעו בארץ נכר, שנה גרה שנה נוספת, והם שם כבר עשרות שנים, ולמרבה הפלצות ילד או כמה מילדיהם כבר נשואים לגויים ולגויות. ובמסע שבחודש אלול האחרון לבוסטון, סיפרה אם בוכייה שכבר ארבעים שנה היא שם, לאחר שעלתה מרוסיה לארץ וירדה לארה"ב, ואיננה מבינה "למה עשינו זאת ומה יצא לנו מזה. הבת נשואה לגוי קשה ועקשן שממרר לה את החיים, והבן גרוש מהגוייה לאחר שנולדו לו ממנה שני ילדים שאינם יהודים". "הַחֶכֶם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ", אמר שלמה המלך (קהלת ב, יד), ואינו מכניס את עצמו לבוץ שאחר כך אין לו דרך להיחלץ ממנו. עלינו לשמוח בזכות הגדולה לחיות בארץ הקודש ולגדל את ילדינו כיהודים בדרך התורה, וכגודל ההקרבה, כך גודל השכר. שבת שלום.

הג"ר אברהם יוסף שליט"א
שאל את הרב

מי בחר את פרקי התהלים ל"שיר של יום"?
השיר של יום נאמר בבית המקדש על ידי הלויים, ואנחנו אומרים בכל יום: "השיר שהיו

בהשתתפות הרב מאיר שוורץ והרב חיים זאיד

פרשת 'ויצא' ח"ט-כסלו | 2-3.12

חדרים מרווחים • ארוחות גורמה הרצאות מרתקות

הבטיחו מקומכם 073-222-1-270

תיו ירושלמי

בגני ירושלים

נופש שיחמם את הנשמה

העלון טעון גניזה | נא לא לקרוא במהלך התפילה

"השתדלות", כמה ולמה?

למה צריך לעשות השתדלות אם הכול נקבע משמים, ועד כמה צריך להתאמץ?

אז כמה השתדלות אנשים רגילים כמונו צריכים לעשות? המצודות דוד' מפרש על הפסוק "הי חסדך עלינו כאשר יחלנו לך" (תהילים, ל"ג, כ"ב): "כאשר - כפי התקווה כן יהיה החסד". כלומר שהנהגת החסד של הקב"ה עם האדם תלויה ברמת הייחול והתקווה שתולים בה'. ולכן, רמת ההשתדלות תלויה ברמת הביטחון שיש לאדם בבורא עולם. ככל שאדם בוטח יותר בה', כך הוא יזכה יותר לסיוע משמים ויזדקק פחות לפעולות מעשיות של השתדלות.

ישנם כאלה שרמת האמונה והביטחון שלהם בה' היא נמוכה, והם לא מאמינים שיקבלו דבר מסוים לו הם זקוקים כל עוד הם לא מתאמצים להשיגו. ולכן אם יינתן להם משמים אותו הדבר בו הם חפצים ללא מאמץ גדול מצידם, הרי שהדבר ייחשב בעיניהם כנס. משום שאין הקב"ה רוצה להנהיג בדרך נס - הרי לא יינתן להם הדבר לו הם זקוקים אילולא אותו מאמץ גדול מצידם. לכן מוטל על אותו אדם לעשות פעולת השתדלות על מנת שלא ייחשב בעיניו הדבר כנס. על כן, אדם בעל ביטחון נמוך יצטרך לעשות השתדלות גדולה יותר מאשר אדם בעל אמונה ובטחון גבוהים.

המשך בעמוד 7 <<

במציאות כולם. הפעולות ה"טבעיות" הינן מעין "צינור" שדרכו אנו מעבירים את השפע הניסי משמיים בדמות מעשים גשמיים.

סיבה נוספת לכך שהקב"ה מצווה אותנו לחיות בדרך הטבע היא כדי לבחון אותנו האם למרות הפעולות שאנו עושים אנו מאמינים שהכול מגיע ממנו בלבד, ולא מהרופאים או הבוס, מההשקעה שלנו בעבודה או מהחבר שעזר עם פרוטקציות, אלא שהכול זה בסך הכול שליחים, צינורות שמעבירים את השפע שהקב"ה מעניק. ישנן סיבות נוספות לכך שה' רוצה להנהיג אותנו בדרך של טבע, אבל בשורה התחתונה ה' רוצה שנעשה השתדלות. ישנם אומנם צדיקים ובעלי דרגה רוחנית גבוהה, שהגיעו לדרגת ביטחון מושלמת וגבוהה ביותר, עד שאינם זקוקים לביצוע השתדלות, וזאת משום שעבורם טבע ונס הם היינו הך.

השתדלות, המשיל ה"חפץ חיים" היא כמו הנוסע ברכבת המבקש לסייע לקטר להאיץ את מהירות הרכבת על ידי דחיפת המושבים בעזרת כפות ידיו מתוך הקרון. כמו להישען קדימה באוטובוס ולחשוב שאתה גורם לכלי הרכב לנסוע מהר יותר. למעשה, אולי נדמה לאדם שהוא באמת משייע על מהירותה של הרכבת, אבל אין זו אלא אשליה בלבד. למרות זאת, האדם אכן מחויב בביצוע השתדלות, ואחת מן הסיבות לכך היא, שהקב"ה לא רוצה להנהיג אותנו בהנהגה ניסית, אלא בדרך הטבע. על ידי הנהגה טבעית, שבה האלוקות בבריאה היא נסתרת, ניתנת לאדם בחירה חופשית של גילוי האלוקות. כפי שנאמר 'עולם מלשון העלם', כלומר זה לא יהיה עולם של מבחני אמונה ובחירה של נאמנות לה' אם הכל ברור וגלוי. ההשתדלות הינה מסך שנועד לכסות את השפע שה' מוריד עלינו, אך אינה פועלת

יונתן הלוי שבע סגולות

5. כל פרק מכוון גם לישועה בעניין שונה. על פי הקבלה והמסורת מעבר לסגולה הגדולה באמירת התהלים, הרי ישנם פרקים שמסוגלים באופן מיוחד לישועה בבעיות שונות או תפילות לעניינים מגוונים. ישנם ספרי תהלים בהם מופיע לפני כל פרק העניין המיוחד לפרק. כמו כן ישנם כיום ספרים עם פירושים שונים, החל מפירוש המילים הבסיסי ועד ספרים ללימוד התהלים בעיון.

6. דביקות בה' והצלה מלשון הרע. על המדרש שמלמד כי ביקש דוד שהאומרים תהלים יקבלו שכר כלומדים הלכות נגעים ואהלות, פירש החיד"א: "אפשר לומר דעסק נגעים ואהלות הוא חשוב מאד דמלבד שכר הלימוד הוא קרוב למעשה דנזהר להיות טהור ועינו רואה כמה הקפידה תורה בטהרות שבדבר קל נטמא וגם נזהר מלשון הרע בהיותו עוסק ושונה בנגעים שבאים על לשון הרע... ויש דמיון קצת בקריאת התהלים דגם מהם ניכר דבקות שצריך האדם לידבק בקונו ובתורתו ומצוותיו וילמד מהם גם כן ההכנעה והרחקת לשון הרע" (ראש דוד, חוקת)

7. סיום הספר כל חודש. מקובל בשם הבא סאלי, רבי ישראל אבוחצירה זיע"א שאמר כי "באמירת התהלים יש סגולה מיוחדת, ופסוקי התהלים פועלים עצומות בשמיים". בספר על הנהגותיו ותולדות חייו מובא כי למרות שברוב שעות היום והלילה היה הרב שקוע בלימוד התורה ובתפילות כמו גם בזמנים שמייוחדים לקבלת קהל, הרי שהיה שם לעצמו במעלה עליונה לסיים את ספר התהלים מדי חודש.

7 סגולות על אמירת פרקי תהלים

פרקי התהלים שנכתבו ונקבצו על ידי דוד המלך ברוח הקודש, וכוונו לכל ישראל בכל תקופה ומצב, היו לספר התפילה העצום עם כוח השפע והרחמים בכל הדורות.

בפסוק: "מי ימלא גבורות (ישבור ויבטל את הדינים הקשים) ה' - ישמע כל תהילתו".

עוד מובא בשמו, שכל אדם יאמר את הפרק בתהלים המתאים לגילו. למשל, מי שמלאו לו י"ג שנה - יאמר פרק י"ד, וכך הלאה. כן ראוי לומר את הפרקים של הצאצאים, כתפילה עליהם שחינוכם ליראת-שמים יצליח.

ועוד, ממזמורי תהלים פותחים את היכלי הרחמים. "שיכולין לפעול על ידם הכל ואין שטן ואין פגע רע. וזהו 'שירו לה' כו' תהילתו בקהל חסידים', פירוש: עניין התהילה הוא ביד החסידים המתחסדים עם קונם" (רבי אלימלך מליזנסק זצ"ל, בספר נועם אלימלך, ליקוטי שושנה).

4. "האומר תהלים בכוונה וברצף - סגולה נפלאה לכל דבר". מה שיש קבלה מצדיקים לומר כל ספר תהלים בלי הפסק, והוא סגולה לכל דבר, אמר על זה הרב הקדוש מוה"מ מסאווראן שההמון סוברים שהפירוש בלי הפסק היינו שלא יפסוק בינתיים באיזה דיבור, אבל אני אומר הפירוש בלי הפסק, שלא יהיה שום הפסק כלל מלבו לפיו, והיו שווים בעת אמירתו כל מזמורי תהלים, וזוהי סגולה נפלאה לכל דבר" ("אסיפת מאמרים").

1. האומר תהלים הרי הוא כמתפלל וכעוסק בתורה. "מי שחשקה נפשו לדבקה בו יתברך ובשחינו, ידבק עצמו בספר תהלים... אין לנו דבר גדול יותר מספר תהלים שכולל מן הכל מרבים שבחים להשם יתברך, ורבים מזמורים הם של התעוררות תשובה, ורבים מזמורים הם של בקשת מחילה וסליחה, והכל מיד ה' השכיל חיבר דוד המלך ע"ה ברוח הקודש. והאומר תהלים הוא כמתפלל והוא גם כן כעוסק בתורה, כי כבר בקש דוד המלך ע"ה שיהיו מקבלים שכר הקורים בתהלים כעוסקים בעומק התורה נגעים ואהלות (מדרש תהלים א', ח')." (השל"ה הקדוש).

2. אמירת תהלים מצילה מהיצר הרע. "בקש דוד שגם אמירת תהלים יועיל להציל מדמיוני היצר... כך פירשו בכתוב: 'יהי לבי תמים בחוקיך'; 'אמר דוד, רבון העולם, כשאני עוסק בחוקיך לא יהיה רשות ליצר הרע להציץ בי, שנאמר: 'הורני ה' דרכך אהלך באמתך'. ונראה פירוש, 'הורני ה' דרכך', אימתי, 'כשאהלך באמתך'" (רבי צדוק הכהן מלובלין, "צדקת הצדיק").

3. אמירת הפרק המתאים לגיל - סגולה להצלחה וליראת שמים. בשם הבעל שם טוב מובא שעל-ידי אמירת תהלים יכולים לבטל את הקטרוגים, כנרמז

עורך: מנחם פינס • עורכת משנה: דבי רייכמן • עריכה גרפית: שני מויאל • הפצה ולוגיסטיקה: תליה זכריה ואסתר שמיר

בואו להיות חלק מהמהפכה, היו שותפים בהפצה! לקבלת 50 עלונים עד לבית עם שליח, להפצה בבית הכנסת ובסביבתכם הקרובה חייגו 073-2221388

היזכרות
חג 26

נפשי בשאלתי
המחלקה למיפול רגשי
עפ"י ערני היהדות

אין לי כבר
נח ננלום...

מחשבות לא
נחזות אותי

מה
דווקא
אני?

למה
דווקא
אני?

מדגיגו שאני לא
שווה

החרדות לא
עוזבות אותי

אל תשאר
עם המחשבות
לבד!

הגדולה הצפונה בהקטנה

הדילמה שהביאה את הצדיק "לשבור" את התענית

"וַיְהִי חַיֵּי שָׁרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׁרָה".
לשון הכתוב טעונה ביאור. כי הנה, בתחילה נוקט הכתוב בלשון יחיד: "מאה שנה, ועשרים שנה", ואילו לאחר מכן מסיים הכתוב בלשון רבים: "ושבע שנים". ועלינו להבין, מדוע פעם ופעמיים נוקט הכתוב בלשון יחיד, ואילו בפעם השלישית נוקט הכתוב בלשון רבים?
מבאר הזוהר הקדוש: אשרי מי שמקטין את עצמו בעולם הזה, כמה הוא רב וגדול בעולם ההוא, הלא הוא העולם הבא. וכך פתח ואמר ה"ריש מתיבתא" (ראש הישיבה של מעלה): "מי שמקטין את עצמו בעולם הזה, הרי הוא גדול ועצום בעולם העליון. ומי שמגדיל את עצמו בעולם הזה, הרי בעולם הבא הוא קטן וזעיר".

ובזה מובן מדוע הכתוב שינה את לשונו, בין לשון יחיד ללשון רבים, כי דווקא על מאה שנים, שהן שנים רבות, נוקט הכתוב בלשון יחיד, לשון ממעטת: "שנה". וכמו כן, על עשרים שנים, שהן עשרות שנים, נוקט הכתוב בלשון יחיד: "שנה". אבל על שבע השנים, שהן שנים מועטות, נקט הכתוב בלשון רבים, לשון ריבוי: "שנים"!
בוא וראה, אומר הזוהר, כי אין הקדוש ברוך הוא מגדיל אלא את מי שממעיט את עצמו, ואינו ממעט אלא את מי שמגדל את עצמו. אשרי מי שמקטין את עצמו בעולם הזה, ועל ידי זה כמה הוא גדול בעולם הבא.

מדוע הפסיק הרב את תעניתו?

בעניין זה מצינו מעשה נפלא הביאו הגאון החיד"א בספרו "כסא רחמים".

מעשה בגאון החסיד, רבי יעקב כולי, מחבר הספר "ילקוט מעם לועז", שערך תענית בת שלושה ימים ושלושה לילות רצופים. תענית זו, מעלתה רבה ועצומה, אם כי היא גורמת חלישות גדולה לגופו של האדם. והנה, ביום השלישי לתענית, אחר צלות, כאשר רבי יעקב כולי כבר כמעט וסיים את התענית הרצופה, היה עליו להגיע לביתו של אחד מחשובי הקהילה, לצורך ענין מסוים.

רבי יעקב כולי לא גילה לאיש אודות תעניתו, והנה הוגש לפניו כוס קפה מהביל. באותם רגעים עמד רבי יעקב בפני התלבטות קשה. מצד אחד, בעוד זמן קצר תסתיים התענית והוא יזכה במעלה עצומה. מצד שני, כדי לסיים את התענית, הרי הוא צריך לגלות לבעל הבית כי הוא שרוי בתענית, שאם לא כן - עלול הלה להיפגע מכך שרבי יעקב אינו שותה על שולחנו...

ההתלבטות לא נמשכה יותר מרגעים ספורים. רבי יעקב כולי החליט להצניע את עובדת היותו מתענה. הוא הפסיק את התענית הארוכה, זמן קצר לפני סיומה, בירך ולגם מן הקפה. וכל זאת, כדי להצניע לכת עם אלוקיו...

מתוך ספר "שיחת יצחק" בפרשתנו. לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי היכנסו להיברות שופס או חייגו: 073-222-1250

מי היה היחיד שנרדם?

אם לא נעורר את עצמנו, אף אחד לא יעשה את העבודה במקומנו

עשרות אלפים מתושבי מנהטן עצרו את נשימתם באותו בוקר שטוף שמש באביב ה'תשל"ד (1974) מול המחזה המדהים שנגלה לעיניהם. היה זה מחזה שלא רק הפתיע אותם - הוא החריד, הדהים וריתק אותם בו-זמנית. הכול התחיל שש שנים קודם לכן, כאשר צרפתי בשם פליפ פטיט ישב בחדר ההמתנה של רופא השיניים שלו. עיניו נתקלו בתמונת שער של מגזין, המציגה את שני בנייני התאומים שהלכו ונבנו במנהטן.

התמונה הדליקה אצלו רעיון - מה יכול להיות מלהיב ומרגש יותר מאשר לחצות את החלל שמפריד בין הבניינים תוך הליכה על... חבל?
את השנים הבאות הקדיש פטיט להכנות מדוקדקות להרפתקה המטורפת. הוא בנה במרתף ביתו מודל מוקטן של הבניינים, ולמד עליהם כל פרט. הוא הסתנן לבניין כשהוא מחופש לעיתונאי, לפועל ולאיש עסקים, וסייר בכל קומותיו. הוא עקב אחר סידורי הביטחון במקום, למד את הרגליהם של השומרים, שכר מסוק כדי לצלם מקרוב את חלקו העליון של הבניין, מדד את מהירות הרוח ולחות האוויר במקום, והכין כבל פלדה מיוחד במשקל 200 ק"ג, עליו יבצע את התרגיל. וכך, באותו בוקר, הרימו אלפים מתושבי מנהטן את עיניהם, וראו את פטיט מטייל, מתרוצץ, רוקד ומקפץ ואף נוסע על אופניים, כל זאת בגובה 420 מטרים. הוא נופף בעליזות לקהל שהתקבץ למרגלותיו, נשכב על החוט וניהל שיחה עם שחף סקרן שבא לבדוק מה פשר היצור הזה שמסתובב במקום השמור לבעלי כנף...

המטרה הוזעקה למקום, אך היא הייתה כמובן חסרת אונים. איזה שוטר ירוץ על חוט שמתוח בין שני בנייני התאומים כדי לעצור משוגע שעומד על החוט על רגל אחת ועושה לעצמו "מסירות" עם כדורסל?...

בסופו של דבר הוא ירד כאשר הבטיחו שלא יאונה לו כל רע.
אך הבאתי את כל הסיפור הזה בשביל הפואנטה הבאה: פיליפ שכר צלם, שיתעד את כל האירוע. והצלם... נרדם.
מדהים, לא? אדם מסוגל לעמוד מול המחזה המדהים ביותר בעולם, ובכל זאת לשקוע בשינה הגונה.

ללמדנו, שאם לא נעורר את עצמנו - אף אחד לא יעשה את העבודה במקומנו. כדי שהשינוי יחזיק מעמד, זכרו את חמשת הדברים שדיברנו עליהם בשבועות הקודמים: א. כתבו את השינוי, ב. עשו את השינוי בכל יום, ג. עקבו אחריו בכל יום, ד. שתפו, ה. קחו חבר עמכם לדרך.

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר 'זה אפשרי'. לרכישת ספרי הרב יצחק בצרי היכנסו להיברות שופס או חייגו: 073-222-1250

הידברות במיזם לחורף שיחמם את הנשמה

הפצת 1,000 שיעורי תורה, הפרשת חלה והתחזקות לנשים ברחבי הארץ. בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל ובזכותן עתידין להיגאל

פרסום ישלח בחינם להפצה בווטסאפ

הערב ללא עלות

חייגי עכשיו: 073-222-1-290

מתנת הוקרה לכל מארגנת חוג בית

מבול של שפע

אצלך בסלון

הכניסי את הרוח אל השגרה האפורה הזמני חוג בית מעצים ומרומם

צעדים לארגון חוג בית

מזמינים כ-20 נשים וכל מי שבא לך!

קובעים תאריך ושעה

מתקשרים להזמין אחת ממטייב הרבניות

מהו הדבר החשוב שעלול להישכח במהלך ההתחזקות?

החלק המרכזי כל כך באדם שלפעמים נתקל בהזנחה בדרך אל התורה והמצוות

במשך חמישים שנה יהודי יכול לקום בשעה מוקדמת מדי בוקר לתפילת שחרית, להקפיד על נטילת ידיים, לברך על המזון והשתייה, להתרחק מעיתונות עם תכנים בעייתיים ושאר מכשירי מדיה, ללכת לאירועים בהפרדה בלבד, לבחור את ארבעת המינים המהודרים ביותר, להקפיד על כל הלכות שבת, לדקדק בענייני כשרות, ובקיצור – לשמור היטב על כל ההלכות. הוא יכול להרגיש ממש טוב עם עצמו, ולהאמין שהוא על דרך המלך בכל מה שקשור לעבודת השם שלו. אבל האמת היא, שמשהו עיקרי, אפילו עיקרי מאוד, חסר לו. יהודי עלול לסיים את חייו ולפספס את הדבר הכי מרכזי שלשמו הוא ירד לעולם הזה, והוא – תיקון האישיות שלו. הגאון מוויילנה, מגדולי חכמי ישראל בכל הדורות, כתב כי לא נברא האדם אלא לשבר את מידותיו, ואם הוא לא עושה זאת – למה לו חיים? (הספר "אבן שלמה", פרק א').

הנשמה ירדה לעולם הזה במטרה לעבור מסע חיים בו היא מתעלה, מזככת ומשתנה. לא באנו לעולם הזה כדי לצאת ממנו כמו שנכנסו אליו. ואם האופי שלנו בגיל שמונים נשאר עם אותם פגמים שהיו לנו בגיל שלושים, אז טעינו לגמרי בניווט חיינו. המידות, אמרו בעלי המוסר, לא מוזכרות בתורה במפורש, היות שהן כמו היסודות, שברור לכל שאיש לא ידבר על בניין מבלי שיהיה לו יסודות. זו הסיבה שבמקביל לספרי ההלכה, הם החשיבו מאוד זמן קצר ביום שבו למדו בספרי המוסר. חשוב להבהיר: לימוד תורה, שמירת שבת, כשרות, צניעות ושמירת ההלכה, קריטיים לצורך תיקון האדם, ומהווים את עמודי התווך של היהדות. וכן כל יתר הנושאים בעבודת השם הינם מחייבים ובלתי נפרדים ממכלול עבודת התיקון של יהודי בימי חייו. יחד עם זאת, לצד התקדמות והתחזקות במצוות שבין אדם לקב"ה, נדרשת מאיתנו התבוננות פנימית, כנה ונוקבת לחולשות הקיימות באישיותנו. מה מפלס הכעס שלי? איפה אני עומד בנושא העצלות או הדחיינות? כמה אגו יש לי? האם אני מתחשב באחר, ומוותר על רצונותי למענו? האם יש בי מספיק הענקה ונתינה לאחר? האם הדיבור שלי לבני משפחתי מספיק מכבד? כמה אני מפרגן להצלחות של אחרים, וכמה אני מקנא באחרים? כמה אני מיחצן את ההישגים שלי או את ההנאות שקיימות בחיי, וכמה אני שומר על ענווה? כמה סבלנות או יכולת איפוק יש בי? האם אני עושה את המוטל עלי בזריזות וחריצות? אין הכוונה, חלילה, לעשות חשבון נפש זה כדי להנמיך את עצמנו, לפגוע בביטחוננו העצמי או להלקות את עצמנו על החסרונות שבנו. בכל אחד מאיתנו טמונים מעלות נפלאות ויקרות, וחשוב עד מאוד ואפילו חובה עלינו להכירן ולייקרן. עם זאת, מוטל עלינו גם לבחון את נקודות החולשה שבנו, כדי שנוכל לעבוד עליהן, ולהפוך לאנשים טובים עוד יותר. עבודה על העולם הפנימי שלנו היא לא רק חלק בלתי נפרד מתכלית חיינו כדי לחיות כרצון הבורא שנזכה לחיי עולם הבא, אלא על ידה נוכל גם להשיג איכות חיים בעולמנו כאן. לעולמנו הפנימי ישנה השפעה ישירה ובלתי מעורערת על מצב נפשנו, שמחת החיים, עולמנו הרגשי, רמת שלום הבית, האווירה בבית, יחסינו עם בני המשפחה והחברה ועוד. על ידי עבודת תיקון המידות אנו מקיימים חלק בלתי נפרד מתכלית חיינו ומקיימים את רצון הבורא, ובכך זוכים לשכר רוחני ונצחי, וכן זוכים לחיים מאושרים וטובים יותר בעולם הזה.

האתגר השבועי

חשבו מהי המידה שדורשת הכי הרבה חיזוק ושיפור אצלכם, ושמעו השבוע שיעור מוסר או חיזוק אחד בנושא אותה מידה.

מבוא לתאורן המתחיל

יש דברים שרק אור צבעוני מצליח להדגיש את הנקודה שלהם, ויש דברים שבכלל עדיף להשאיר בצל

הנה דבר שלא ידעתם עלי. קצת לפני שהתחנתתי, מצאתי עבודה זמנית כתאורן אצל צלם מקצועי. האמת, שהקריירה שלי כתאורן לא החזיקה הרבה זמן, ואחרי חודש בערך העבודה הזו הופסקה, אבל חוץ מלסחוב ציוד כבד, למדתי בזכותה כמה עקרונות מאד חשובים.

אז זו "תורת התאורה" על רגל אחת: תאורן בעיקר צריך להאיר, ומסתבר שזו ממש אמנות. מה אתה בוחר להאיר, ויותר חשוב: איך אתה בוחר להאיר. מסתבר שאת המציאות לא תמיד אפשר לשנות, אבל הדרך בה האור פוגש את המציאות יכול לשנות את הכל. יש דברים שתרצה להדגיש, תשים עליהם פנס ישיר. יש דברים שתרצה לעמעם. יש דברים שמוארים מדי, וצריך לאזן ולהאיר גם את הצד השני שלהם, ויש דברים שבכלל עדיף להשאיר בצל. כל אלו עקרונות יסודיים לכל תאורן.

מה זה קשור לחינוך? יש בחיים דברים שאי אפשר לשנות, אבל ההתייחסות שלנו אליהם עושה את כל ההבדל. הדימוי העצמי של הילדים שלנו לא מתעצב רק מהתכונות האובייקטיביות שלהם, אלא בעיקר מהיחס שלנו לתכונות האלו. אתן כמה דוגמאות:

1. אם ההורים בוחרים לשים זרקור על חולשה מסוימת, ומרבים לדבר עליה, על ההשלכות שלה ועל הקשיים שהיא גורמת לכולם, הם נותנים לה בכך חשיבות עצומה, ואותה חולשה תגרום לנזק לדימוי העצמי ולקשר ביניהם, הרבה מעבר למה שהיא היתה גורמת בלי כל תשומת הלב הזו. 2. הצד השני של המטבע - לפעמים אם קושי מסוים לא מקבל בכלל התייחסות, משאירים אותו בצל, לא נותנים כלים להתמודד איתו אלא מדחיקים ומסתירים, מתעלמים ומכחישים, זה עצמו יכול לייצר נזק עצום, הרבה מעבר לשיח פתוח וישיר שמציף את הקושי ומתייחס אליו בצורה נכונה ועניינית.

3. לכל נער ונערה יש גם חוזקות. יש חוזקות שאנו יודעים לזהות ולהעריך באופן טבעי, אבל יש גם חוזקות של כישורים רכים, שלפעמים המערכת מפספסת והן חומקות מתחת לרדאר. לדוגמה, חוש הומור מפותח ומבריק, או יצירתיות, או יכולת אמפתיה והזדהות עם הזולת, או היכולת לא להתייאש ולנסות שוב גם אחרי כשלון. אלו רק דוגמאות, יש מגוון תכונות שאם אנחנו, ההורים, לא נשים עליהן פנס, וננכיח אותן, לילדים ולעצמנו, אנחנו מפספסים את אחד המנופים הכי משמעותיים להתפתחות נפשית תקינה. כי אדם שלא מודע למעלותיו, לא יצמיח ויחזק אותן, ולא יקבל מהן כוחות להתמודד עם חסרונותיו... לכן זה עיקר תפקידנו בחינוך, לזהות את המעלות והחוזקות ולהבליט אותן. לשבח את הילדים, לעזור להם למצוא זירות בהן הם יקבלו מקום והערכה ויוכלו להתפתח עוד בדרכים כשרות וחיוביות.

צריך להבין שחלק מתפקידנו כהורים מחייב אותנו לדאוג לתפאורה, לאווירה, לסביבה, והאור הוא חלק משמעותי באווירה החינוכית. יש כאן שיווי משקל עדין. את המציאות לא תמיד אפשר לשנות, אבל ההתייחסות שלנו לחוזקות ולחולשות של ילדינו יאפשר לנו ולהם להיות "באורות" נכונים וטובים. אין ספר הפעלה שנותן את כל התשובות הנכונות לכל מצב נתון, צריך הרבה התבוננות והרבה יצירתיות להגיע לדעת נכונה. וכמובן, להתפלל שנמצא את הדרך הנכונה להאיר את החוזקות ולהתמודד עם האתגרים.

שיעור לייב שבועי עם הרב דן טיומקין יכול לחולל מהפכה בבית! ועכשיו אפשר להצטרף לקהילת ההורים ולהצטרף לנופש מוסבסד עם הרב טיומקין, לקבל את ספרו החדש ועוד בנושאים. לפרטים - kehila.hidabroot.org

לנו הנשים יש דרך מיוחדת ליצור חיבורים של אמת, להתחבר לקדושה, את יודעת למה את מתחברת, מה עושה לך טוב ומה מרגיש נכון.

בהידברות ילנו אותך כל הדרך להתחבר לקדושה...

רעמים באמצע שמע ישראל

מתי לא נוטלים ידיים על אכילת לחם, ואיך מכשירים מחבת תפלוך?

בתוך 24 שעות) ובישולתי בה תבשיל חלבי. מה דין המחבת ומה דין התבשיל?

התבשיל עצמו מותר, כיוון שהמחבת אינה "בת יומה" (לא השתמשו בה בבשר בתוך 24 שעות האחרונות), ולכן טעם הבשר שיש בה כבר נפגם. אך המחבת צריכה הגעלה. אמנם נחלקו הפוסקים במחבת עם ציפוי תפלוך, כיצד יש להכשירו. לספרדים - ציפוי התפלוך נחשב לפלסטיק, ולכן ניתן להכשירו על ידי הגעלה פעם אחת (בין ישראל לעמים פרק י"ד אות כ"ט בשם האגרות משה חלק אבן העזר חלק ד' סימן ז'). והאשכנזים מחמירים להגעילה ג' פעמים ברותחים (על פי שו"ת משנה הלכות חלק י"ב סימן ט').

אדם שקם קודם חצות הלילה והסתפק אם נרדם, ועל כן אינו יודע אם מחויב לברך ברכות התורה, וביקש מחברו שיוציאונו ידי חובה, ולא חזר לישון - האם בהגיע הבוקר יכול לברך שוב בעצמו, או שיצא ידי חובה?

כיוון שיצא ידי חובה בברכת חברו בחצות לילה, לכאורה אינו יכול לברך בבוקר. אמנם אם אמר במפורש שאינו רוצה לצאת בברכת חברו אלא עד הבוקר, נראה שיוכל לברך (על פי כף החיים סימן תרל"ט סעיף קטן צ"ה), שבמקום שיש ספק או מחלוקת הפוסקים - יכול לעשות כוונה נגדית (כלומר לכונן שלא לצאת בברכת חברו בבוקר).

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם.
לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300

לקבלת 2 הלכות ביום מהידברות,
סרקו את הברקוד

זאב ארון
בנאדם וחברו

ולא אמר").
מדהים! להינע מלומר מילים טובות - שווה בחומרתו לאמירת לשון הרע ורכילות!
סיפר הגאון ר' שמואל אליעזר שטרן שליט"א: לאחר האסון שהיה במירון, הגיע לניחום האבלים אחד מהצוות החינוכי של אחד הנערים שנספו באסון הקשה, והחל לשבח ולפאר, ואף הביא איתו את המבחנים שערך הבחור, שבכולם קיבל את הציונים הגבוהים ביותר. האב שמע את דבריו ופרץ בבכי מר: "למה לא סיפרת לי את זה כשעוד היה חי?! למה צריך להמתין עד שהוא נפח את נשמתו, ורק אז נזכרים לספר את הפרטים האלו, המחיים את נפשם של ההורים?".
אז כן, בואו נפנים זאת ונדע לנצל את הכוח הנפלא והחינוכי, שנמצא אצלנו והולך איתנו לכל מקום - פשוט לומר מילים טובות.

לרכישת הספר "בנאדם וחברו" של זאב ארון היכנסו
להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

חלק א' עמ' רפ"א).

השומע קול רעמים בתוך ברכות קריאת שמע שבתפילה, האם יכול לברך ברכת "שכוחו וגבורתו מלא עולם"?

אם הוא נמצא "בין הפרקים", כלומר שכעת סיים ברכת "יוצר אור" ועוד לא התחיל "אהבת עולם" או שסיים "אהבת עולם" ולא התחיל "שמע ישראל", יפסיק ויברך בשם ומלכות, כיוון שהיא מצווה עוברת. והוא הדין שאם רואה את הקשת בין הפרקים, יברך "זוכר הברית ונאמן

בבריתו וקיים במאמרו" (ביע אומר חלק ד' סימן ג').

אלו דברים אפשר לענות עם הציבור כאשר אני נמצא בסוף תפילת שמונה עשרה, ב"אלוקי נצור"?

רשאי להפסיק לעניית חמשה אמנים ראשונים של הקדיש (עד דאמין בעלמא) ועונה "יהא שמייה רבה" עד "יתברך". כמו כן יכול לענות "קדוש" ו"ברוך" בלבד בלי ימלוך. וכן יכול לענות עם הציבור "ברוך ה' המבורך". אבל שאר אמנים של ברכות בין ברכות המצוות ובין ברכות הנהנין לא יענה (הליכות עולם חלק א' פרשת בשלח אות ט').

לקחתי מחבת תפלוך בשרית (שלא השתמשו בה בבשר

האם יכול להיות מצב שבו אפשר לאכול לחם בלי נטילת ידיים?

אם אוכל פת פחות מכזית (29 גרם) מעיקר הדין אינו צריך ליטול ידיו כלל, אלא מברך המוציא ואוכל בלי נטילת ידיים. ואם דעתו לאכול יותר מכזית אבל פחות מכביצה בלא קליפתה (פחות מ-56 גרם), חייב ליטול ידיים אבל אינו מברך "על נטילת ידיים", לכן במקרה כזה מנגב ידיו ומברך מיד המוציא. ואם אוכל יותר משיעור כביצה, נוטל ידיים ומברך "על נטילת ידיים" ואחר כך מברך

המוציא (שולחן ערוך סימן קנ"ח סעיפים ב' וג'). והמחמיר ליטול ידיו בלי ברכה גם על פחות מכזית, תבוא עליו ברכה (ילקוט יוסף סימן קנ"ח אות ב', והלכה ברורה סימן קנ"ח אות ז), וכן נוהגים האשכנזים על פי המגן אברהם ועוד.

מה הדין אם אדם התחיל לאכול, ולא חשב שיאכל יותר מכזית. אבל תוך כדי אכילה התחרט ומעוניין להוסיף עוד לחם, אבל התוספת בפני עצמה היא פחות מבביצה (למשל חשב לאכול 20 גרם, וכעת רוצה לאכול עוד 35 גרם, כך שביחד עם האכילה הראשונה יש לו יותר מכביצה) - האם יברך על הנטילה?

צריך ליטול ידיו ויברך על נטילת ידיים, כיוון ששתי האכילות מצטרפות ונחשב כאילו נוטל ידיו ליותר מכביצה (הגאון הרב יהודה נקי שליט"א בספר מעין אומר

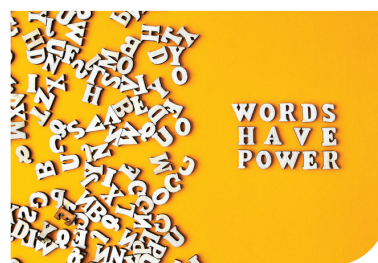
כוח המילים הטובות

אם תמונה אחת שווה אלף מילים, מילה טובה אחת שווה חיים שלמים...

מורים לתלמידים ואפילו בין עובדים למעסיקים (אחח... אם המעסיקים היו יודעים את הסוד הזה... לא יאמן כמה תפוקה אפשר להוציא מבנאדם, רק באמצעות מילה טובה אחת!).

הפתגם אומר: "אנשים לא רוצים כבוד, אבל משתוקקים להערכה"... מילים טובות מעניקות זאת באופן מושלם. עד כמה מילים טובות הן חלק משמעותי בחיים שלנו, אומר הזוהר הקדוש: "וּכְמָה דְּעוֹנָשׁא דְּבַר נֶשׁ בְּהַאי, בְּגִין מְלָה בִישׂא, כְּךָ עוֹנָשִׁיהַ בְּגִין מְלָה טְבָא דְּאִתִּי לְיַדִּיהַ דְּיִכְיִל לְמַלְאָא וְלֹא מְלִיל" (תרגום: וכמו העונש של אדם בגלל לשון הרע, כך עונשו בגלל מילה טובה שבאה לידו, שיכול היה לומר

כולנו מעוניינים בחיים טובים ומאושרים ובסביבה תומכת. הלוואי שהיה איזה "מטה קסמים" שבאמצעותו היינו יכולים לחולל זאת - היינו קונים אותו אפילו במחיר מופקע. אז זהו, שמטה הקסמים הזה קיים וזמין לכולנו. בחינם. מטה הקסמים הוא: **מילים טובות**. מילים טובות הן הדלק שלנו. של כולנו. אנחנו צורכים אותן על בסיס יומי, אפילו יותר ממספר הארוחות שאנו אוכלים ביום. מילים טובות קובעות הכל: מי ייכנס למעגל החברתי האישי שלנו, עד כמה הזוגיות שלנו תהיה איכותית, מה יהיה מצב הרוח שלנו היום ועוד. זה נכון בין חברים, בין שכנים, בין הורים לילדים, בין

נכון בין חברים, בין שכנים, בין הורים לילדים, בין

"ככל אשרי שאלת"
תשובות לכל השאלות המצויות

רישום מראש חובה: 073-222-1-300
לגברים ונשים בהפרדה מלאה

הרב אייל אונגר - הר"ג זמיר כהן - הרב צבי אזרחי

אי"ה מדי יום חמישי מ- לי חשוון 24.11.22

4 מפגשים | 19:30

בבית הידברות, רח' שנקר 20, פתח תקווה

למה לפעמים
צדיק ורע לו
רשע וטוב לו??

לא צריך
להיות ההיפך?

חשף כי בצעירותו היה נער בעייתי מאוד, שהותיר מאחוריו נזק רב, עד שאיש לא האמין שיצא ממנו אדם מן השורה.

מה ששינה את חייו, היה יום אחד שבו המחנך המיואש שלו לקח אותו לרב העיר.

"הרב קיבל אותי בחביבות, ואמר לי מיד: 'אני חייב את עזרתך. קיבלתי הרגע 'דין תורה' קשה ומסובך, וברצוני שתעזור לי לפתור אותו...'". סיפר אותו רב גדול. "התפלאתי מאוד, אני אעזור לרב? הרי אני בקושי לומד בכיתה דברים פשוטים! כך חשבתי לעצמי בלב, אך המשכתי להאזין לרב בקשב.

"באו לפני בזה היום נעליים, והן טענו כי הן תובעות לדין תורה את ספרי התורה...!", אמר הרב.

"ולמה הן תובעות אותם לדין? אצטט לך מילה במילה: 'פעם, לפני שנעשינו נעליים', הן אמרו, 'היינו חלק מעורה של הבהמה שאכלה להנאתה ברפת,

ונהנתה מכל רגע בשמש הנעימה. לדינו היתה פרה נוספת, שאכלה מאותו אבוס שאכלנו אנו, שנתה מאותם מים ונהנתה מהשמש בדיוק כמונו... אלא שיום אחד הגיע לרפת יהודי שמלאכתו היתה כתיבת ספרי תורה, והלה ביקש לקנות את הפרה שלידינו. הוא קנה אותה במחיר מלא, שחט אותה ואכל את בשרה, ומהעור שלגופה הכין קלף לצורך כתיבת ספרי תורה. עליו הוא כתב את כל אותיות התורה הקדושות, ובסיום הכתיבה ערכו לספר התורה חגיגה המונית ברוב עם. כולם יצאו מהבתים ונישקו אותו, ורקדו בפניו וחלקו לו כבוד עד היכנסו אל ההיכל הקדוש. במידה וחלילה יפסל הספר, אף יערכו לו הלוויה ויטמנו אותו בכבוד רב... "ואילו אנו, מה עלה בגורלנו? יום לאחר שהסופר קנה את הפרה שלידינו, הגיע אל הרפת יהודי העוסק לפרנסתו בסנדלרות, וביקש לקנות את הפרה שלנו. הוא שחט אותנו, אכל את הבשר, ומהעור שנתר מאיתנו הוא הכין נעליים פשוטות לבני העיר. כולם דורכים עלינו ומזלזלים בנו, ואף לא מתביישים להכניס אותנו לתוך הבוץ, הטיט והרפש הנוראים. וגם כאשר כבר לא זקוקים לנו - משליכים אותנו אל האשפה ללא שום רגש, במקום להיפרד כדבעי... "כעת, ביקשו הנעליים, 'יפסקו לנו הרב, מדוע האפליה הזו? מדוע את הפרה שלידינו עשו ספר תורה מכובד וקדוש, בעוד מאיתנו הכינו נעליים פשוטות ובזויות?...!"

"נו, ילדון יקר, מה אתה אומר? עם מי הצדק?," שאל אותי רב העיר לסיום.

"אכן, הנעליים צודקות, השבתי לו, 'מדוע עשו מהן מצרך כה פשוט הנזרק לאשפתות?,"

ישיבת הנעליים

בחור שנעליו נהרסות
בדרך מכאיבה הופך
לאספן נעליים חסר
גבולות, עד שהוא
פוגש בסיפור של גדול
בישראל שהחליט "לא
להיות יותר נעל"

כששאלו אותו מה הוא ירצה להיות כשיהיה גדול, הוא השיב "אני רוצה לפתוח ישיבה של נעליים".

הוא התכוון כמובן לישיבה שמיועדת לכאלה שהתייחסו אליהם כמו נעליים, "זרקו" אותם ממקום למקום. כאלה שבמקום להעצים אותם, אמרו להם שאין להם יותר מדי שכל, וכינו אותם "נעליים". אבל הוא גם התכוון למשהו נוסף, לפתוח ישיבה שתתאים את עצמה למידותיהם של תלמידיה, ממש כמו שמתאימים נעל לרגל, ולא להפך. סיפרתי לארי על דמותו, ואז אמרתי לו שבעקבות המונח "ישיבה של נעליים", שמעתי סיפור מדהים שסיפר רבי אלימלך בידרמן.

"על נעליים אני מוכן לשמוע", הוא אמר. הסיפור של הרב בידרמן מדבר על אחד מגדולי ישראל, שברגע מרגש של שמחת אחד מצאצאיו,

דבר הראשון שראיתי כשארי הגיע אלי, זה את הנעליים שלו.

לא שמעניין אותי מה הוא נועל לרגליו, וודאי שזה לא משנה את דעתי עליו. כבר ראיתי יותר מדי עד כמה מראה של בחור שהכל אצלו פשוט ו"שמרני" יכול להסתיר בתוכו עולם אפל, ולהיפך. אבל נעליים ירוקות עם ציורים של חד קרן?! לא יודע. כזה עוד לא היה לי. "מה נסגר?," לא התאפקתי מלשאול.

והוא, שדווקא נהנה מה"דוגריות" שלי, רק חיכה לשתף: "זה ייצור מיוחד, ספיישל. יש בחור בתל-אביב שמצויר את זה על נעליים לְבָנוֹת". מתברר שזה היה לבן במקור.

טוב. שיהיה. ניסיתי לכוון אותו לשיחה אחרת לחלוטין, אבל הוא התעקש לדבר על הנעליים. מתברר שיש לו אוסף שלם של נעליים, מכל הצורות, הצבעים והגוונים, ושהוא מחליף בערך שלוש פעמים ביום את מה שהוא עוטה לרגליו. "ולמה דווקא נעליים?," שאלתי. "לזה חכייתי", הוא ענה וחייך, "עכשיו בוא תשמע, למה העולם הזה גורם לי לעשות הכל הפוך".

הוא סיפר על תקופה שבה עבד קשה מאוד במכירת ארבעת המינים, כדי לממן לעצמו... נעליים שרצה מאוד, אף על פי שעלותן הייתה גבוהה, אולי אפילו גבוהה מדי. לא משהו שההורים ישמחו לסייע לו לממן. אני לא מזלזל ברצון של נער לנעליים (אם קראתם, כבר היה לי סיפור אחר שבו בחור הציל לעצמו את יום כיפור ואת החיים הרוחניים שלו בשביל... נעליים).

מה שקרה בסוף, זה שהוא הגשים את החלום, אבל מישהו בבית השחית לו את הנעליים כדי "לחנך" אותו, בטענה שאלה נעליים גסות מדי, שאינן מתאימות לנער שומר מצוות. מאז, הוא עסוק בלהראות לעולם כולו שהוא ינעל איזה נעליים שהוא רק רוצה.

לפעמים, הרצון להוכיח לעולם הוא דלק חיובי, או יכול להיות דלק חיובי אם מסיטים נכון את הבערה הזו. אבל כאן, משום מה זה רק הוריד אותו. הוא התייאש. התייאש מהעולם, התייאש מההורים, התייאש מהסביבה. אבל הכי עצוב - התייאש מעצמו.

"אתה יודע", הוא אמר לי, "אף אחד מעולם לא רצה אותי, ואף אחד לעולם לא ירצה אותי. מי ירצה תלמיד שכל מה שמעניין אותו זה נעליים?".

הבטתי על ארי, וחשבתי על מישהו אחר, חמי ז"ל. מישהו שהיה מוכן לעבוד ממש קשה כדי לממן לעצמו את מה שחפץ בו כנער, ומה שהוא חפץ בו היה... תפילין מוהדרות. אבל גם הוא "אהב נעליים".

תורה אחת

אלפי שיעורים

ניתן להזמין כנס באזור מגורכם גם תרויחו שיעור תורה וגם זיכוי הרבים!
שריינו תאריך! 073-222-1-240

הרב הרב הרב
מרדכי חזיה שניר גואטה נתן פרידמן

רביעי | כ"ט חשוון | 19:30
אולמי שנהב רחוב ויצמן 19

גדרה 23.11

הרב הרב הרב
חיים זאדי יעקב חמו ישראל לוי

ראשון | כ"ו חשוון | 19:30

ביהכ"ס ישועת ישראל רח' פופל 20 שכונת גני אסתר

ראשון לציון 20.11

"השתדלות", כמה ולמה?

המשך מעמוד 2 <<

לדוגמא: אם אדם חישב את ההוצאות החודשיות שלו, ולפי חישוביו 6 שעות עבודה ביום אמורות להספיק לו, אדם זה בוטח שה' ישלח לו פרנסה שתספיק לכל צרכיו על ידי עמל של 6 שעות עבודה ביום, ולכן אין הוא צריך להרבות מעבר לכך בשעות עבודה, ויבטח שאותה השתדלות שהוא עושה היא הצינור דרכו יעביר לו הקב"ה את כל צרכיו. ואילו אדם אחר, שעל אף שלפי חישוביו 6 שעות עבודה אמורות להספיק לו למחייתו, בכל זאת עובד שעות רבות נוספות, משום שהוא מפחד ודואג יותר, אם יקרה משהו ויהיו לו הוצאות פתאומיות, או יפטר מעבודתו, ולכן רוצה לשים מספיק כסף בצד וכדו', אדם זה אכן יהיה חייב להשקיע יותר זמן בעבודה, ולעשות השתדלות גדולה זו. וזאת משום שהקב"ה מנהיג אותנו בהתאם לרמת הביטחון של האדם בו. כלומר, משום שאותו אדם לא מאמין שה' יזמן לו די צורכו בכל זמן שהוא יצטרך, כך הקב"ה בהתאם מנהיג אותו. וככל שהאדם יתחזק ברמת בטחונו בה', יוכל למעט בהשתדלות, כי לאמיתו של דבר הבורא לא צריך את ההשתדלות שלנו כדי להעניק לנו את חפצנו, אלא שתלה הדבר בגודל אמונתנו בו. רבנו בחיי כותב בספרו "חובות הלבבות" כי מי שכלל לא מאמין בקב"ה, "מי שבוטח בזולת ה', מסיר האלוקים השגחתו מעליו, ומניח אותו ביד מי שבטח עליו". אדם שלא מאמין כלל בה', הקב"ה לא משגיח עליו ומפקיר אותו להנהגת הטבע. לדוגמא, אם הוא ילך לרופא מוצלח - יש סיכוי טוב יותר שהטיפול יצליח, ואם ילך לרופא רע - הטיפול לא יצליח. כלומר אין הוא זוכה לסיוע משמים, והכול מנוהל עמו על פי הטבע והסטיסטיקת.

ובאופן כללי, רבי אברהם בן הרמב"ם מבאר בספרו "המספיק לעובדי השם" (פרק הביטחון) על מידת ההשתדלות הראויה, כי האדם הרגיל לא צריך להיות להוט מדי אחר מאמץ ההשתדלות, ולהקדיש לכך את כל מעיינותיו. כלומר לא צריך להפריז ולהגזים, אלא לעשות את מה שסביר.

חשוב לדעת: כי האמור כאן הוא רק בעניינים גשמיים, אבל ברוחניות על האדם להתאמץ ככל יכולתו, ומשם ה' יעזור בעדו. כלומר, אדם שרוצה להתחזק, לא יאמר לעצמו "אני אעשה השתדלות מועטה של לימוד של שעה בשבוע, ואבטח בה' שיעזור לי להגיע לשמירת מצוות מלאה". בהתקדמות רוחנית על האדם להתאמץ ולעמול ככל יכולתו. כמו כן על האדם לבקש שיסייעו לו משמיים ככל שיחפץ.

ארי שמע את הסיפור, הרהר לרגע ברצינות, ואז שאל-אמר לי: "אני כבר יותר מדי 'נעליים' בשביל להיות 'ספר תורה'".

"אברהם אבינו", אמרתי לו, "נלחם עם מלכים בלי לדעת מה אפשר לעשות, ולפי חז"ל לקח חול וזרק אותו, בסוף, כולם יודעים איך החול הפך בנס לחיצים".

"לא הבנתי".
"תתחיל עם כלום. פשוט תתחיל. תספור כוכבים. גם אם לא תצליח לספור את כולם, בסוף זה יבוא".

...

זמן רב לא ראיתי את ארי מאז אותה שיחה, עד אותו בוקר שבו נשמעו נקישות על דלת ביתי. הוא עמד בפתח, ולידו שקית אשפה ענקית, אבל ממש ענקית, מלאה נעליים מכל הסוגים.
"החלטתי להתחיל להיות ספר תורה", הוא אמר, ודמעות של התרגשות עמדו בעיניו. "אני מוכן להשקיע קצת יותר, לתת הרבה יותר מסירות בתהליך. לא רוצה את הדרך הקלה, והבנתי שכדי להיות תורה ולא נעליים, צריך לשלם מחיר, והוא לא קל...".

(מאחורי הסיפור: חמי זצ"ל, הרב הלל כהן, זכה לקיים את חלומו ולהקים את ישיבת "שדה חמד", שהיתה מודל חלוצי בתחום הישיבות לנוער מתמודד, והיוותה בית גידול למאות ואלפים של נערים שהושלכו מכל מקום אחר ונאספו על ידו מהרחובות ממש. הוא זכה לראות נעליים רבות הופכות לספרי תורה. בסוף ימיו, על ערש דווי שיתף בהכרזה כנה כי אין בו אחד מהמוות. "עשיתי את ייעודי בעולם", הוא אמר בביטחון. "לעולם לא אצליח לפתוח ישיבה טובה יותר מזו, לגדל משפחה טובה יותר מזו ולזכות לחיים טובים יותר מאלו שהיו לי. אמנם הייתי שמח לחיות עוד ולקצור את הפירות של ההשקעה, אך זו כבר החלטה של בורא עולם בלבד. אני את שלי עשיתי"...)

ארי נ"י עושה את הדרך שלו לא בקלות, פוסע בצעדים מדודים וזהירים. מיותר לציין שקיבלתי ממנו רשות מיוחדת לפרסם את השיחה בינינו, שתוכנה לא היה מגיע לעולם לאיש ללא רצונו. בשל כך גם שונו מספר פרטים.)

"רק שכחתי לומר לך דבר אחד", הוסיף לי הרב. 'בתשובתך, אל נא תשכח להתייחס גם לדרך שעבר כל אחד מהם...'

"העורות שהגיעו מהפרה עברו כברת דרך מייגעת וארוכה עד שנעשו לספרי תורה: תחילה עיבדו אותם עם מכונות גדולות וכבדות, מתחו אותם, אחר כך כיבסו אותם וניקו אותם ביסודיות, חבטו בהם שוב ושוב בחוזקה בשביל שיהיו דקים ביותר, ולאחר כל הסבל והצער שעברו, התיישב הסופר בביתו, טבל את קולמוסו בדיו שחור וביגיעה עצומה, תוצאה של לימוד והתנסות רבה. הוא כתב עליהם את האותיות בקדושה, כשהוא מכוון כל העת 'לשם קדושת ספר תורה'.

"הנעליים, להבדיל, עברו תהליך קצר ופשוט הרבה יותר. לא חבטו את העורות ולא עינו אותם כאת חבירה, אלא מתחו אותם מעט בצורת הנעל של בני האדם, ותפרו אותם בתפירה קלה...".

"אם זה כך, כעת הכל מובן, למה מגיע לספרי התורה כבוד שכזה. הרי הם עברו הרבה עמל ויגיעה, בעוד הנעליים בקושי הצטערו ועמלו...! הבנתי ואמרתי. "ואז פנה אלי הרב בחיכוך הנעים ואמר לי: 'הו הדבר שרציני ללמד אותך, יקרי. אם תרצה לזכות בכתר תורה, להיות לאחד מגדולי הדור בעתיד. אתה

בהחלט מסוגל. אך הדבר כרוך בהרבה השקעה בתהליך. עליך לעמול ולהתייגע הרבה על דברי התורה המתוקים, בנוסף לחיבוט ותיקון המידות ולשבירת התאוות.

"אם כך תעשה, הרי שתהיה בדיוק כמו ספרי התורה, תתרומם מעל כל העם ותזכה לכתר התורה. אך אם תבחר, חלילה, בדרך הקלה, לא להתאמץ אלא לחיות ברוגע ובנעימות, מבלי לעבוד על המידות ובלי להתאמץ בתורה, הרי שלא תגיע לגדולות, ולא תוכל לטעון טענות כפי שטענו הנעליים - מדוע אנו פשוטות וזולות'.

"מיד באותו רגע", סיים לספר אותו גדול הדור, "חדר המסר עמוק ללבי, והחלטתי החלטה נחושה, להתמסר לעמל התורה ולעבודת המידות, לפי הכוחות שנתן לי השם יתברך".

‘נעת’, ביקשו
הנעליים, 'יפסוק לנו
הרב, מדוע האפליה
הזו? מדוע את הפרה
שלידינו עשו ספר
תורה מכובד וקדוש,
בעוד מאיתנו הכינו
נעלים פשוטות
ובזויות?...'

ממלאים את מר השוון במהתיקות התורה

הידיברות שופס מחכים לכם עשרות ספרי אמונה ובטחון שיחממו לכם את החורף באש של תורה

מהרו להזמין << 073-222-1250
shops.hidabroot.org

"היו לי דמעות בגרון": מסע ההתחזקות של עומר שניידר

עומר שניידר משתף במסע החזרה בתשובה שלו, מהשיעור הראשון ועד לתובנה מול הגמרא

אומר, מה הוא רוצה. אז שם זה התחיל באמת, משם איכשהו הגעתי כבר לשמור שבת, והכל היה בצורה שדבר הוביל לדבר, עד שמצאתי את עצמי דתי ביום אחד, שלא הבנתי איך יש לי כיפה על הראש, פתאום נהייתי דתי.

מה התובנה הכי חשובה שלך?

אני חושב שתוך כדי התשובה אני הבנתי בצורה שבאמת מתיישבת על הלב, שיש בי טוב אמיתי, וזה לא איזה עידוד כזה, או איזה קואוצ'ינג כזה, אלא באמת אמונה וידיעה שיש בי טוב, ושה' טוב, וגם אם אני לא מרגיש את זה, כמו שקורה הרבה, אני תמיד יודע שזה נמצא. זאת אומרת, יש לי ידיעה חזקה שמה שלא עובר עלי - יש לי תמיד לאן לחזור, ובאמת, כל עוד יש לי אמונה - אז הכל בסדר. וגם אם אני לא מרגיש את האמונה, אני יודע שהיא קיימת, שיש אמונה. זה משהו אמיתי שכבר אי אפשר לקחת לי אותו, אני חושב.

מה היו האתגרים בדרך?

בתחילת הדרך היה די קשה, כי אני פרפקציוניסט מאוד, אז כשהבנתי שיש דבר כזה שמירת מצוות, ותפילה, ולימוד - פתאום הסתכלתי על כל ארון הספרים הזה, שאני לא מבין מאיפה להתחיל בכלל. כל פעם שהייתי הולך לתפילה - רק הסתכלתי מתי אנשים מתכופפים ומתי קמים, והדבר האחרון שעשיתי זה להתפלל. אז אלה היו כל מיני קשיים וסטריסים שיש לפרפקציוניסט בהתחלה. אבל בהרבה דברים זה היה לי טבעי מאוד, ומשהו שאני חיפשתי תמיד, אפילו ברמה של סדר היום, שאני פשוט יודע מה אני עושה. בעצם אני חושב שאני עושה היום אותם דברים שעשיתי לפני התשובה. אני מורה לגיטרה כבר כמעט 14 שנה, שזה התחיל לפני התשובה, ואני מופיע היום, ועושה עם המוזיקה עוד יותר דברים שאני אוהב.

היום אני משתמש במוזיקה. אפילו הייתי אומר שאני מנגן יותר מפעם. היום הנגינה משמחת אותי, ואני משתדל לשמח אחרים עם הנגינה שלי, ואני אמשך ללמד, ואני מודה על זה מאוד, על הזכות הזאת שיש לי, ללמד גיטרה. ורוב היום אני לומד תורה, ברוך ה', במדרשת זיו.

מה המסר שלך?

כשאתה חוזר בתשובה, אחד הדברים הכי חשובים בעיניי זה שאתה באמת צריך לעשות את מה שאתה. אני רואה את זה בחוש, שפעם לא הייתי בטוח כל כך, אם אני אמור לנגן מול כל קהל, ובכלל, מה אני אמור לעשות עם המוזיקה. וראיתי, ברוך השם, שאני עושה בדיוק את הדברים שהקב"ה נתן לי, את הכישרונות שה' נתן לי, ואני מופיע עם זה במקומות חילוניים, ואחרי שאני מופיע - אנשים שלא קשורים לתורה ולמצוות בכלל באים ומחבקים אותי, ואין מחיצות. מה שזה עושה, זה שאתה פשוט מביא את עצמך, וברור לי עד היום שזה מה שה' רוצה. ה' רוצה שאתה תהיה אתה, עם מה שהוא נתן לך.

לתאר את מה שאני באמת מרגיש כל השנים האלה. **מתי הבנת שזה המהפך?**

במשך כמה שנים הלכתי לשיעורים, שיעורים כאלה ממש להתחלה, ממש לחבר'ה בתל אביב שלא מכירים בכלל שום דבר. אחרי כמה שנים הגעתי לסדנה של התבודדות. אני לא ידעתי מה זה התבודדות, רק שמעתי על זה, שזה משהו כזה של להיות עם עצמך. באותה תקופה הרגשתי שזו פשוט ההצלה של החיים שלי. לא יודע מאיפה הרגשתי ככה. פשוט הרגשתי שאולי הדבר שהכי קשה לי, זה שאני לא יודע מה אני באמת רוצה ומה אני מרגיש, שאני כאילו לא באמת מכיר את עצמי. אז הלכתי

במדור הזה נביא אליכם סיפורים של אנשים. פשוט אנשים, כמוך וכמוני. האנשים האלה שינו את החיים שלהם. כל אחד מהם עבר מסע משלו, שהביא אותו לחיים של תורה ומצוות, ואת הסיפורים שלהם, שווה לקרוא ולשמוע.

ה בית שלי הוא במקור בית חילוני. לפני הרבה הרבה שנים אבא שלי, בעקבות כל מיני דברים שקרו לה בחיים, הבינה שיש מי שמנהל את העולם הזה, והיא התחילה ללכת לשיעורים. בעקבות זה, דווקא אחותי הגדולה חזרה בתשובה. אחריה, כמה שנים אחרי, גם אני חזרתי

"הבנתי שמסע אני רוצה להכיר מה הוא אומר, מה הוא רוצה. מסע איכשהו הגעתי כבר לשמור שבת, עד שמצאתי את עצמי דתי ביום אחד"

בתשובה. אז יוצא שאנחנו חצי חילונים, חצי בעלי תשובה. יש לי אבא ושני אחים שהם חילונים.

מתי היה הניצוץ הראשון?

אחרי הצבא, קצת אחרי הצבא, אני הייתי בתקופה די מבלבלת. אחותי הגדולה כבר היתה בתהליך, כבר חזרה בתשובה. היא אמרה לי - בוא, תבוא איתי לשיעור תורה. אני מעולם לא שמעתי שיעור תורה, ועד הצבא גם לא דיברתי עם בנאדם דתי בכלל, אבל לא היתה לי התנגדות. אף פעם לא היתה לי התנגדות לשמוע דברים רוחניים, אז באתי איתה, לשיעור תורה של הרב ארז משה דורון. לא היה לי מושג למה אני הולך. זה היה שיעור, כמדומני, על סיפורי מעשיות, "מעשה מאבידת בת מלך". תוך כדי השיעור פשוט היה לי... הרגשתי שכל מילה שנאמרת - זה אני. ממש היו לי דמעות בגרון. הבנתי שלא יכול להיות שכל הדיבור הזה הוא כל כך מדויק אלי, יותר ממה שאני ידעתי

לשם. בסדנת התבודדות קיבלנו שיעורי בית - כל אחד עולה לגג שלו, או הולך לאיזה מקום מבודד, רבע שעה ביום, ומנסה לדבר עם השם. אז עשיתי את זה. אני בטבעי מתמיד, אז פשוט עשיתי מה שאמר. גרתי אז בתל אביב. כמה פעמים עליתי אז לגג, שרואים ממנו בערך את כל תל אביב, וכמובן - לא הרגשתי כלום, לא הבנתי מה אני עושה פה בכלל. עד שאולי בפעם החמישית או השישית, אני לא זוכר כבר, היה רגע שפשוט הרגשתי שיש איתי עוד מישהו. פתאום קלטתי את זה שבאמת, אני לא לבד. בהתחלה זה היה מפחיד, כי ראיתי את כל הבניינים האלה, ואת כל הים, והבנתי שה' נמצא כאן, אבל איך אגיע אליו? משם הבנתי שאני צריך להתחיל לבנות איתו קשר. משם זה כבר הוביל לכך שהבנתי שאני רוצה לראות מה הקשר שלי עם הקב"ה. הבנתי שמסע אני רוצה להכיר מה הוא

הידברות מגיעה לביה"ס עם תוכניות חינוכיות גפן

ועוד הפתעות הרצאות סרטים הפעלות סדנאות הצגות 073-3333347 gefen@htv.co.il 054-5218289

מאירים לכם את השנה

מנהלי בתי ספר יש לנו תוכניות חינוכיות שאתם חייבים להכיר!

ראיתי את הפירות והירקות, אלה פירות וירקות טובים, דברים יפים.
"כן, אנחנו משתדלים להביא דברים טובים, דברים יפים, שיישאר לאורך זמן".

הרב לוקח אותי לסיור בגמ"ח המיוחד הזה, ומביא אותי לאזור ובו עשרות מחלקות נוספות ומפתיעות. "פה יש לנו ביגוד והנעלה, חליפות שאנחנו מייצרים בחו"ל. יש פה גם חליפות לילדים, למבוגרים, לחתנים. יש פה גם נעליים. זה עולה 100-50 ש"ח לחליפה חדשה, עם חולצה, ויש גם עניבות".

ב-100-50 ש"ח אתה מלביש בן אדם!?

"כן, וכאן - זה סלון לכלות שלנו. יש לנו פה תופרות, ומעצבות מתנדבות. כמובן שהשמלות פה אלה שמלות מיוחדות, ברמה גבוהה. כלה שמתמשת בשמלה מפה, היא מקבלת אותה אחרי תפירה ועיצוב, והיא תשלם עליה בין 300 ל-1000 ש"ח, ויש גם כאלה שלא ישלמו בכלל. ומקבלים גם את כל האביזרים הנלווים - נעליים, כתרים לכלה וכו'".

"כאן יש לנו נעלי חתן, הכל מעור. כרגע אין הרבה סחורה במחלקה הזאת, אבל אנחנו אמורים לקבל קונטיינר של בגדים ברוב".

כל מי שחיתן ילד, או פשוט התחתן בעצמו, מבין את המשמעות של המחירים האלה. זה חיסכון עצום בתקופה שבה כל שקל הוא קריטי, לא פחות. והחסד, והרעיונות המגוונים כיצד להעניק אותה, לא נגמרים כאן.

"בקומה העליונה, מלבד המשרדים הראשיים, יש למשל מחלקת אופטיקה. יש כאן אישה מוסמכת שמטפלת בבדיקות ובכל המשקפיים, כמובן עם רישיון, והכל ברמה גבוהה. משלמים על המשקפיים פה בערך רבע מחיר ממה שמקובל במקומות אחרים. "ובחדר נוסף - מכירה מוזלת של בגדים לכל המשפחה, זו מכירה של יד שניה - אבל בפועל המוצרים חדשים ממש. המחירים - 3 ש"ח, 2 ש"ח. המקום פתוח בערבים, יש כאן קופה של כסף קטן, ואין פה מוכר, אין אף אחד. יש פה מחירון, ואמהות מגיעות, שמות כמה שקלים שצריך - המקסימום כאן זה 6 ש"ח לפריט - ולוקחות מה שהן רוצות וצריכות. אלה דברים טובים וחדשים".

אני חושב על המשמעות של מכירה ללא מוכר, ומבין שיש כאן חסד על חסד - מתן באתר אמיתי. אף אחד לא יודע מי מגיע לקנות, אף אחד לא מביט על הקונים בעין מרחמת. כך בשקט, בפשטות, מאפשרים לכל בני המשפחה להיות לבושים "כמו כולם", מבלי שאיש יחוש בהבדל כלשהו, ובעיקר - מבלי לתת לנתרמים תחושה של "נוזקים". רגישות מופלאה.

ממש ממש מרגש הסיור הזה. אתה הפכת אותי. איזה חסד, איזו נתינה, בפשטות.

"אני שמח לשמוע, ברוך השם. אנחנו מנסים לעשות ככל יכולתנו כדי לעזור למשפחות האלה, כי אנחנו יודעים מה המצב שלהן. אי אפשר לעמוד מנגד, להיות אדיש".

מתוך התכנית החדשה של גולן אזולאי בהידברות דיגיטל, גולן עם העם. חפשו את התכנית באתר הידברות

"שלוש עגלות קניות, אתה רציני?!": הסופר שבו אנשים לא משלמים

מה קרה כשגולן עורך קניות בסופר "אור יוסף" וממלא עגלות בלי כוונה לשלם?

ולוקח רק מה שאתה צריך. ואני רואה שיש פה גם דברים ברמה גבוהה.

"כן, בדיוק. המטרה היא לשמח את המשפחות שהמצב שלהן בלתי נסבל".
מי הקים את המקום הזה?

"את המקום הזה הקים הרב אברהם דיין שליט"א, לפני 12 וחצי שנה בערך. הוא ואני ביחד טיכסנו עצה איך לתת לאנשים בצורה מכובדת. לאט לאט, אחרי שהצרכנייה נפתחה, ראו שאנשים באמת זקוקים לזה, ושהמצב שלהם בלתי נסבל. אני אסביר לך - המצב

שלהן לא קשה, של

המשפחות, אלא

ממש בלתי נסבל.

אני כבר לא מדבר

על מקרים מיוחדים

של משפחות

שהתפרקו וכדומה.

אלא משפחות

רגילות, אנשים

מכובדים, שעד לפני

שנתיים-שלוש היו

מגיעים לפה מצפת

ועד קריית מלאכי,

עובדים כרגיל - הוא

עובד, היא עובדת,

ופתאום אני רואה

אותם כאן בצרכנייה,

בתור עניים. תראה, העניים של היום אלה לא האישה

שלקחה תפוחי אדמה מפה הזבל לפני 70 שנה

בשוואה. העניים של היום זה משהו אחר. אלה אנשים

מכובדים. הוא יכול להיות נהג משאית, הוא יכול

להיות עובד בתנובה, יכול להיות בכל מקום אחר,

עובד רגיל. אבל אם הוא צריך לשלם כל כך הרבה

משכנתא, וגם היא עובדת - אבל יש ילדים, וחתונות,

15-17 ילדים, אז לא צריך לדבר על מחלות מיוחדות,

או חובות, אי אפשר לחיות ככה".

יוקר המחיה משפיע? אתה רואה אנשים חדשים

פה?

"בהחלט, זה נהיה לאחרונה עוד הרבה יותר

גרוע ממה שהיה לפני כמה שנים. בשנה-שנתיים

האחרונות נותנים לאנשים 'מכה בפטיש', להרוג

אותם לגמרי. לפי עניות דעתי, אלה שלמעלה לא

מבינים מה הולך פה עם האנשים האלה, המסכנים.

זה מצב בלתי נסבל".

והאנשים האלה באים לפה כל יום?

"לא. זה מסועף. לכאן, לסופרמרקט, באים פעם

בחודש. יש גם חנות של פירות וירקות, לשם אפשר

להגיע פעם בשבוע".

דופרמרקט שאפשר להיכנס אליו, למלא עגלה בכל טוב - ולצאת מבלי לשלם שקל. זה יכול להיות אמיתי?

סופר "אור יוסף" הופך את הפנטזיה הזו לאמיתית בהחלט, עבור עשרות משפחות נזקקות שמוצאות את עצמן ללא יכולת לרכוש מוצרי מזון בסיסיים עבור ילדיהן. יצאתי לפגוש את צביקה רבנסקי, אשר מנהל את הגמ"ח המיוחד הזה, "אור יוסף", ונדהמתי לראות סופרמרקט מואר, מרווח ומלא במוצרי מזון מגוונים ואיכותיים.

"העניים של היום זה משהו אחר. אלה אנשים מכובדים. הוא יכול להיות נהג משאית, הוא יכול להיות עובד בחברה גדולה, עובד רגיל"

אנשים נכנסים לסופר הזה, קונים - אבל צריך לשלם בסוף, לא?

"לא. את הסופר הזה הקמנו במיוחד בשביל משפחות נזקקות. פתחנו את המקום הזה, כדי שלמשפחות יהיה נעים לקנות, וייקחו מה שהן רוצות בדיוק. שלא יקרה שנותנים לאשכנזים מטבוחה, או לספרדים גפילטע פיש... אנשים באים וקונים פה בכל מיני סכומים, מגיעים לקופה, לכל אחד יש קוד מסוים, מעבירים את כל המוצרים, והסכום נשאר 0 ש"ח".

כל אחד יכול להיכנס לכאן?

"לא, יש לנו ועדה כמובן. מגיעות לכאן פרודות, גרושות, אלמנות, אנשים שסובלים ממחלות, כל מיני דברים, מצבים קשים. יש ועדה. אנחנו אמנם לא נכנסים 'לקישקע' של אנשים כל כך הרבה, אלא פחות או יותר בודקים, מי באמת צריך את העזרה הזו. יש כאן 1500 משפחות בערך, והן לוקחות אחת לחודש, כל אחת בסכום אחר, לפי הצורך. אבל האנשים לוקחים מה שהם רוצים, זו הנקודה כאן".

כלומר, במקום שיתנו לאנשים קופסאות של כל מיני דברים שהם לא משתמשים בהם, אתה בא,

הורים יקרים, את הקוד הזה אגם אייביג אמאגזארים סלמס!

סדנה באור
מלא
8 שיעורים
4 חפשיים

הרב דן טיופקין

הרב אייל אונגור

כיבוד
ק

רישום מראש חובה:
073-222-1-300

כ"ז חשוון
21.11.22
פתיחת תקווה | שני | 19:30
בית הידברות, אריה שנקר 20

גיל ההתבגרות

הידברות לנוצר

שווה ציטוט

פצם הזוויות בין העליות לירידות בהרף שני היו חדות, וכיום העלים סוצרים פחות. וזה נובע מהאמורה. היא מכניסה דברים לפרפורציות. כשאת מבינה מה עיקר ומה טפל בחיים - אינך צושה דרמה מכל דבר. את מבינה שהוא לא תלמי כך בכלל, פועלת בפחות לאווה ומאציטה במילים כמו 'אני' ו'בגלתי'. כיום כישלון הוא סוג של הצלחה מבחינתי". (דין דין אביב)

שווה חיוך

טוב, עכשיו גיליתי שינתי עם השאיכה הפוך, אני צריך לישון טוב הכל מהתחלה

אתם לא שואלים תפוחים
"חוק חינוך חובה חייג"
זה חחחח?

וי שטוב לו ומה - לא טופלני

אני נלחץ ממבחנים - איך יוצאים מה"טסטופוביה"?

הוא הכול יכול, וכל מה שקורה אתכם נמצא בשליטתו. דוד מזרחי, אחד הצעירים שמתחרה בתוכנית שירה, נשאל בראיון על ההתרגשות לפני העלייה לבמה, וענה "אני מתרגש ומקווה להרשים את הקהל. אני מצליח לצנן את הלחץ על ידי תפילה לקדוש ברוך הוא, ואז אני מקבל כוחות חדשים ועולה בביטחון". דבר שני, אם התכוננתם למבחן כמו שצריך, חזרתם על החומר ותרגלתם אותו - אתם עשיתם את שלכם. מה תהיה התוצאה בסוף? את זה תשאירו לקב"ה. היהדות מלמדת אותנו שעלינו מוטלת החובה לעשות בכל עניין את מה שאנו צריכים לעשות, אבל מה שיקרה בסוף - זאת כבר ההחלטה הבלעדית של הקב"ה. הידיעה הזו שרמת ההצלחה במבחן תלויה אך ורק ברצונו של ה' ולא בי מביאה לרוגע, ומסירה את הלחץ.

רוצים לקבל עוד טיפים ולראות סרטוני חינוך? פשוו באתר הידברות את הכתבה "תקופת מבחנים, לחץ לימודי? 10 טיפים שאתם חייבים לנסות".

אנחנו חיים בעולם בו הצלחה נמדדת על פי ערכים מספריים. כמה כתוב בתלוש משכורת של סוף החודש? כמה לייקים או עוקבים יש לי? כמה אנשים הגיעו לאירוע או לשיעור שארגנת? וגם מהם המספרים שמופיעים בגיליון הציונים. טבעי שנרצה להרגיש מוצלחים, גם בעיני החברה וגם בעיני עצמנו. ולכן בסיטואציות מסוימות, שבהן מדד ההצלחה שלנו עומד למבחן, אפשר באופן טבעי להרגיש לחץ וחרדה. זה קורה גם למבוגרים. יהודה פוליקר, אחד הזמרים הוותיקים, אמר בעבר בראיון "לפני שאני עולה לבמה אני נחנק מחוסר חמצן והתרגשות. אתה עומד במבחן, אנשים משלמים כרטיס כדי לבוא ולראות אותך, ואתה צריך להיות במיטבך. אוי לך אם לא תהיה הכי טוב". לתחושה הזו לפני מבחן, יש שם מקצועי: טסטופוביה, חרדת מבחנים. אז מה אפשר לעשות כדי להירגע מהלחץ? קודם כל, דברו עם מלך העולם, אבא שלכם. תפרקו מהלב את הקושי, ותבקשו ממנו שיסיר מכם את הפחדים ויעזור לכם להצליח בבחינה. הרי בסופו של דבר

השו"ת המקוצר

? שמעתי שיש בעיה הלכתית לכתוב את המילה "שלום", כי זה גם שמו של הבורא. זה נכון?

אין איסור כזה, רק בבית המרחץ או בית הכסא אין אומרים שלום, כי זה שמו של הבורא, וכשאדם אומר לחברו שלום, כלולה בזה גם ברכה בשם מי שהשלום שלו.

? בירכתי "בורא נפשות" אחרי הארוחה ואני שמתי לב שעדיין יש לי שתייה בכוס ואני רוצה לשתות עוד. אני צריך לברך עליה "שהכל" מחדש?

אם כשברכת התכונת שסיימת לגמרי לשתות, וכעת החלטת שאתה רוצה לשתות שוב, צריך לברך.

? גמרא וחומש - מה צריך להיות מונח על מה? החומש על הגמרא.

? בסוף ארוחה משפחתית, מותר לי לקום מהשולחן אם יש מישהו שעדיין יושב ומברך ברכת המזון?

? שכחתי את התפילין שלי בבית. אני שמאלי. האם מותר לי להניח תפילין של חבר, שהוא ימני?

בעיקרון אפשר להניח, אך צריך להפוך את התפילין שיתאימו לקשירה שלך, וזו פעולה מסובכת, לכן כדאי להשיג תפילין שמאליות. או להתייעץ עם מישהו שמבין איך עושים זאת. בכל מקרה כדאי שכשתיגע הביתה תניח את התפילין שלך.

? מה מברכים על טורטיה שעשויה מקמח חיטה? המוציא או מזונות?

אם יש על הטורטיה מראה של פיתה, ואינה מתוקה - ברכתה המוציא. ואם יש בה מתיקות או הרבה שמן - ברכתה מזונות.

הרב ראובן זכאים
חידוד בנועם

המדור בחסות

נעם
בר מים היברידי

שאלה בנועם

טרם הדרשה של הרב בשבת אחר הצהריים, דפק הגבאי הוותיק ר' יוסי שיחה על השולחן. להשקיט את המדברים. האם נהג כהלכה. או שגם זה נאסר משום השמעת קול?

כתרון החידה מעלון פרשת לך לך:

אסרו חכמים אף לרקוד בשבת, גזירה שמא יתקן כלי שיר בשבת (מסנה ביצה דף לו ע"ב, ואין מרקין, שרע אורח סימן שלט ג). ואף שבזמן הזה יש מקילים, אחר שאין הכל בקיאים לתקן כלי שיר, והוא דבר לא שכיח (הריד ברמ"א שם) - **אין להקל לספרדים** שקיבלו הוראות מרן השולחן ערוך, שפסק לאסור לרקוד בשבת גם בזמן הזה. וכן המנהג במקומותינו לאסור ולכן הרוזה ספרדי המטפח ומרקד בשבת, ראוי להעיר למוסר אוננו ולהודיעו **בנחת** שהדבר נגד ההלכה (ליקוט יוסף שבת נרך ה עמוד פ"ד). ואפילו לאשכנזים ראוי שלא להקל בדבר אלא לצורך מצווה (משניב שם סי' ט').

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

יגדל שובר ברשת

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afikim-water.co.il
או לפקס: 02-5807576

אפיקים
מטנולוגיה מים מתוקים

להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

הידברות

באדיבות אבי סופר ומטעמי השף

פינת ההלכה

האם מותר לחמם מרק בשבת על הפלטה?

תשובה

אסור לחמם, משום שבמאכלים לחים יש בישול אחר בישול ולפ"ד מרן הגר"ע יוסף זצ"ל, מותר להניח מרק על פלטה כבויה שעתידיה לפעול באמצעות שטון שבת

אבי סופר
בית המטבחיים של אבי סופר

להזמנות חייגו:
052-399-2992

להזמנות חייגו:
***6168**

המלחמה על הדג

על המקרה המוזר שהתחיל בעיצומה של ברכת כהנים והסתיים במחשבות על הסיבות האמיתיות לפרוץ מלחמות בעולם.

כבקשה מוגזמת.

לפחות לא גרמתי למלחמת עולם.

תתארו לכם - כך אמר בשנת תר"ץ (1929, כ-16 שנה אחרי פרוץ מלחמת העולם הראשונה) הצדיק רבי משה רוזשטיין - שיאמרו לכם שהמלחמה פרצה בגלל ארוחת ערב גרועה?

רבי משה היה מאלו שלמדו ב"כולל" של החפץ חיים, עד שהיה למנהלה הרוחני של ישיבת לומז'א. הוא תאר לתלמידים שלו את סרגיי סאזונוב, השר הבכיר שבארוחת ערב אחת, אכל דג שתובל גרוע. בלילה ההוא הוכרע גורלו של העולם. אי שם בטירה גדולה, ישב השר לצד הקיסר הרוסי. מכשיר הטלגרף הגביר את התחושה

המתוחה עם הודעות שהגיעו מאירופה, וביקשו מהם: "בטלו את המוביליזציה (הקריאה לגיוס כללי כמו לקראת מלחמה)". השר, שברדך כלל היה הגורם שמרגיע, היה עצבני בגלל הדג, וחיים את הקיסר בצווחות ש"הם לא יגידו לנו מה לעשות". כל צד הגיב בחריפות יותר מהשני - ומפה לשם, פרצה המלחמה.

"זה כמובן מעשה שלא היה", אמר אז הרב לתלמידיו, "אבל לא רחוק שיקרה, או שקרה, מקרה כזה".

האמת, אגב, הייתה לא ממש רחוקה. לפחות לא במלחמת העולם הראשונה. סטודנט קיצוני חיסל בעיר סרייאבו את יורש העצר האוסטרו הונגרי, מעשה שגרם לוויכוח בין אוסטריה לסרביה על זהותם של חוקרי הרצח. אוסטריה נעלבה, הכריזה מלחמה, וגרמה לסרביה לערב את רוסיה, שתדלקה את המתיחות העולמית ששררה אז בכל מקרה - והכל התלקח למלחמה נוראה. ב"חד גדיא הזה", העולם, שהיה טעון, שילם מחיר זועזועי. אין לדעת מה היה קורה אם צעיר אחד היה רגוע יותר באותו היום.

חשבתיו על המסר שלימד הרב, לשים לב טוב שלא טעם ארוחת הערב הגרועה היא זו שמושללת בנו. כל מה שזה מצריך זה קצת לפתוח ראש, לומר לעצמנו שעדיין לא ראינו את התמונה המלאה. עד שנבחר את המלחמות שלנו, בואו ננמנע אותן מראש...

כ כמה מילים:

פעם, דוברים ואישי ציבור היו חושבים רבות לפני כל מילה, עיתונים היו מודפסים בנחת בסוף היום. אבל בימינו, המצב אחר. אנחנו בדרך שבו חיים מתגובה מיידית על כל התרחשות, ואף אחד לא מעוניין לחשוב רגע, אלא לשלף ראשון את נשק הדיבור והתגובה. על הטור הזה, למשל, עברו אחרי כתיבתו ועריכתו (ואחרי שאני נכותב עברתי עליו כמה פעמים), עורכת משנה, עורכת לשונית ושני רבנים, שרק אחר אישורם הוא יכול היה להמשיך אל הדפוס. אולי דווקא עכשיו, שווה לנו לעצור לפני כל תגובה שלנו. לקחת אוויר. לחשוב.

בעיצומה של תפילת החג, הוא עשה את כל הדרך ממקומו בספסלים האחוריים של בית הכנסת, ניגש במהירות לעמוד התפילה, שם עמדתי, הזיז מעט את הטלית וסימן לי בחדות: "לא שומעים אותך בסוף בית הכנסת", ואז רץ בחזרה למקומו, מותיר אותי מעט מופתע ותוהה.

יש אמנם מנהג מסוים, שרווח משום מה במקומות שונים - אף על פי שאין לו כל ביסוס הלכתי - ובו יש בטעות חזנים המקריאים לכהנים את הברכה בקול נמוך עד לחש. אבל במקרה הזה לא ממש הייתה בעיה בטון. בטח לא משהו שמצריך לקפוץ מול כל הקהל על שליח הציבור ולבקש ממנו לשאוג בקול את הברכה לפניכם.

הכרתי את המתפלל ההוא, שאוהב "לתקן את העולם", מה שגרם לי לחשוב שמתאים לו מאוד להתנהג כך. משכך, המשכתי כרגיל. בראש שלי החלו לרוץ המקורות ההלכתיים לכך שהכהנים צריכים לשמוע את ההקראה, אך לא כל המתפללים. עוד מעט תסתיים התפילה, חשתי לעצמי, ואני אושיב אותו כמה דקות מול הספרים, קצת להרגיע עם ההגזמה.

אבל אז ציפתה לי הפתעה. בסוף התפילה הוא ניגש אלי, במעט ביישנות וחיוך רחב. הוא סיפר לי על ר' מוט'לה שהגיע להתפלל, ברוך השם, ואני נרעדתי, כי פתאום הבנתי את הסיפור כולו. ר' מוט'לה הוא יהודי ישיש ושבע ימים, יאריך השם ימיו בטוב ושנותיו בנעימים, וכהן. לא תמיד יש בכוחו להגיע לבית הכנסת, וכעת, הוא הצליח, הגיע ועמד על יד הפתח האחורי, נזהר מלהיכנס, שכן המערכת החיסונית שלו לא בהכרח תתמודד אפילו עם מחלות חורף פשוטות. אחרי התייעצות עם הרב, הוחלט שהוא יעשה מין ברכת כהנים משלו ממקומו שם. אולם בשל היותו כבד שמיעה, היה צורך שהחזן יגביה את קולו כל כך, עד שיגיעו לאוזניו והוא ירגיש כחלק מהתפילה. את זה החסרתי ממנו, בחוסר הקשבה.

כמה ימים לאחר מכן, רגע לפני שחוברת מסוימת שערכתי ירדה לדפוס, נעתרתי לבקשתו של מי מאנשי התוכן לעבור עליה שוב ולחדד מספר תיקונים. תיקנתי כבקשתו ואפילו הפלגתי יותר מזה וליטשתי פה ושם את הטקסט שלו. בבית הדפוס כבר המתינו בקוצר רוח, ופתאום הוא שולח כמה מילים בתגובה לטקסט הסופי שהוא אמור לאשר: "יש ממש הרבה תיקונים, קטנטנים אבל משמעותיים. תודה רבה". לקחתי אוויר והתקשרתי אליו. הוא מוכרח להבין שזה לא עובד ככה. הוא קיבל הזדמנות לתקן שוב ושוב, מה פתאום הוא רוצה עכשיו, ברגע שאחרי האחרון, "הרבה תיקונים"?

כשהוא ענה לשיחה, כמעט נחנקתי מהפתעה. "תבורך", הוא פשוט אמר בעליצות, "עשיתי ממש ממש הרבה תיקונים שנראים קטנים, אבל ראיתי כמה הם חשובים". בום. הוא בכלל התכוון להחמיא, בעוד אני, באווירת הלחץ, קראתי זאת

להיות מיוחדת (ט"ז)

בשבוע שעבר סיפרתי לכם על מה דיברתי עם רינה

בניין 73 שכן במרחק של חמש דקות הליכה מביתי.

אמרתי לאמי שאני הולכת לחברה, ובמהירות צעדתי לכיוון היעד. הערב היה חמים ונעים.

מספר אמהות טלטלו את עגלותיהן מהגינה לביתן לאחר יום מפרך, ואני שקעתי בהרהורים על המקלט המסתורי.

כשירדתי במדרגות של הבניין לכיוון המקלט, שמעתי קולות צחוק עמומים. הגעתי לדלת המקלט. היא הייתה נעולה, אבל ברור היה שמאחוריה יש אנשים. הדלת הייתה גדולה וכבדה, לכן גייסתי את כל כוחותי, לחצתי בחוזקה על המוט הנועל אותה, וזה השתחרר בקול רעש גדול.

דלת המקלט נפתחה באיטיות, ושקט גמור השתרר בתוכו, מלבד קול של טייפ שהשמיע מוסיקה חסידית.

נדהמתי למראה עיני.

בשבוע הבא אספר לכם מה התרחש במקלט.

"מה סתם?", התעקשתי, "מה יש הערב במקלט?".

"אין כלום!", אמרה, "סתם איזה ארגון לא רציני".

"רינה, אני מרגישה שאת מסתירה משהו. את יכולה לומר לי, בבקשה, מה אתן עושות הערב?".

רינה הבינה, כנראה, שלא תוכל להתחמק ממני יותר, ואמרה: "טוב, תראי, שפרה. אני אומר לך - בתנאי אחד: שאת לא שמעת את זה ממני. אני בכלל לא בטוחה שזה יעניין אותך. על כל פנים - אני לא אמרתי לך כלום".

"מבטיחה!", אמרתי. "טוב, תבואי הערב למקלט של בניין 73, איפה שיוכי גרה", אמרה רינה, וחיש מיהרה לעלות במדרגות לביתה.

"אבל מה יש שם?", צעקתי לה. "את כבר תראי!", הספקתי לשמוע את קולה המהדהד בחדר המדרגות.

טיפים ופנטזים

גם אצלכם בבית מצטרפים הרים של גלילי ניר טואלט? במקום לזרוק אותם לפח או אפילו למחזור, תוכלו להשתמש בהם בצעקות למגן שמושים יחודיים. הגנה כמה רצינונות.

צרו מדף לחפצי נוי קטנטנים. השתמשו במסגרת זקרה שמתחכו מספסת קרטון או מלוחות עץ. בתוך המסגרת הצמידו זה לזה עגולים שאותם תתחכו מגלילים של ניר טואלט. קצת תוכלו להעמיד את המסגרת, ולהניח בכל עגול חפץ נוי קטן.

גלילי ניר טואלט

צרו טושים צבעוניים למשחק ולשעשוע: בצערת ניר זרק רחב, הצמידו סביב גליל של ניר טואלט כמה טושים צבעוניים. קצת תוכלו לצבוע בכלם יחד בו זמנית, וליצר יצירות משעשעות ומיוחדות.

תוכלו להשתמש בגלילי הניר עוד לפני שהניר נגמר - טפטפו כמה טפות של שמן אתרי ריחני בחלק הפנימי של הגליל, וכך תהנו מריח נעים בחדר האמבטיה או השרותים, עד שהגליל יגמר.

טריוויה

מתי קוראים את מגילת קהלת?

- א בתנוכה
- ב בפסח
- ג בסוכות
- ד בתענית אסתר

כמה סעודות מצווה לאכול בשבת?

- א 4
- ב מחלוקת
- ג 5
- ד 3

מהיכן נאמר שלא זזה שכינה מעולם?

- א ממערת המכפלה
- ב מהכותל המערבי
- ג מקבר רשב"י
- ד מקבר רחל

איזו אות הוסיף המלאך לשמו של יוסף?

- א י
- ב ה
- ג ל
- ד מ

כשהירח מלא, סימן ש...

- א התאריך הוא י' בחודש
- ב אנתנו נמצאים בתחילת החודש
- ג אנתנו נמצאים באמצע החודש
- ד אנתנו נמצאים בסוף החודש

פתרון החידות מפרשת לך לך:

- א. לפחות 31 יום, א. 10 שנים, ג. חדר, ג. שבת הגדול, ד. גרשון, קהת ומררי

פתרתם את כל השאלות?

שלחו אלינו למייל trivia@htv.co.il וציינו בכותרת את שם הפרשה בין הפותרים נכונה יוגרל הספר "שלושה מנצחים" בהוצאת נקודה טובה מתנת הידברות שופס.

הזכים מעלון פרשת כי תבא: משפחת אלישע

הזכיה מעלון פרשת ניצבים: פערלי ברוק

פאזל רצפה ענק 70 חלקים | יוצרים דמויות מפלסטינה | משחק מכבים | ערכת יצירה חנוכה-לי | רביעיות חנוכה | טריוויה חנוכה | חנוכיית פס לילדים

את משחקי החנוכה ניתן לרכוש כערכה מוזלת או כבודדים

לא חייבים להסתובב... מגוון משחקים לחנוכה בקליק אחד הידברות שופס!

**הלכות
ילדים**

מלאכת אופה / מבשל (וי)

בדיחות

איך מכינים קפה או שוקו בשבת?

כלי עם מים שְׁעוּמַד על האש או על הפלטה, אָסוּר לְמַזַּג מִמֶּנּוּ עַל שׁוֹם מֵאֶכֶל או מִשְׁקָה. לְכֹן אִם רוֹצִים לְהַכִּין קָפֶה או שׁוֹקוֹ, יֵשׁ לְמַזַּג תְּחִלָּה מִיָּם מִהַכֵּל אֶל הַכּוֹס הַרִיקָה, וְרַק לְאַחַר מִכֵּן לְהוֹסִיף אֵלֶיהָ אֶת הָאֲבָקָה לְהַכְנֵת הַמִּשְׁקָה. אִם רוֹצִים לְהַכִּין תֵּה, יֵשׁ לְדַאֵג לְהַכִּין לְפָנֵי שִׁבְתַּת תַּמְצִיית תֵּה - שְׁקִיּוֹת תֵּה שֶׁכֶּבֶר הָעֵרוּ עֲלֵיהֶן מִיָּם רוֹתְחִים. הַסֵּבֶה הַיָּה שֶׁהֵתָה נִחְשָׁב לְ"קִלֵּי הַבְּשׂוּל", כִּד שְׁגָם מִיָּם שֶׁכֶּבֶר עֵבְרוּ מִהַכֵּל שֶׁעַל הָאֵשׁ לְכֵלֵי שָׁנִי או אֶפְלוּ שְׁלִישֵׁי - נִחְשָׁב שֶׁהֵם יְכוּלִים לְבַשֵּׁל אֶת הַתֵּה. כֵּלֵי שָׁנִי - הַכֹּנָנָה לְכֵלֵי שְׂאֵלִיו שֶׁכֶּבֶר מִיָּם מִתּוֹךְ כֵּלֵי שֶׁהֵיָה עַל הָאֵשׁ או הַפְּלִטָּה.

- יש לי בשבילך דרך פשוטה לרדת במשקל. תזיז את הראש ימינה ושמאלה 4 פעמים ברצף. - נשמע פשוט. כל כמה זמן אני צריך לעשות את זה? - בכל פעם שמציעים לך אוכל.

- למה תרנגולת תולה על הקיר תמונה של ביצה? - זו תמונה שלה כשהייתה קטנה...

- אוף, אני כל כך לא אוהב שאומרים לי "גם אני!" - כן... גם אני.

METOO

הבדיחות מתוך הספר "תן בדיחה 3" מאת יעקב חמו. לרכישת הספר, פנו להדברות שופסו.

איפה עוצרים בירוק, אך ממשיכים באדום? - באבטיח...

פרק 3

איור: רפי דרוק

המכשיר הזה יכול לשמש להצלת נפשותו למשל, אם מחבל לוקח חיל בשבילי, אפשר להפעיל את המכשיר, לשתק באמצעותו את המחבל, ולחלץ את החיל בלי פגעו!

קבלו את המצאת המאה של רובי! המכשיר שפיתחתי עובד על גלי קול גבוהים מאד מהאזן האנושית לא מצליחה לשמע, אך המח כן קולט אותם. גלי הקול מגיעים למערכת העצבים ונותנים לאוף פקדה לא לזוז!

זה בזכות האזניות שלי...

אז איך זה לא השפיע עליך?

אה... הכנת, האזניות מסוגות את הצליל הצורמני ולכן עליך זה לא השפיע. כלומר, אנתונו שפני הנסויים שלך...

כרור שרובי מעדיף אותנו בתור שפני נסויים הרי אסור לצעות סתם נסויים בכעלי חיים...

אבל אם חלילה הוא יפל לידים הלא נלונות... הוא עלול לגרום בדיוק ההפך!

טוב, חברים, כבר מאחרו ונתראה מחר בבקר. אפשר לפזר את האספסוף...

תנחום! רק עכשו סימיתם ללמד?

סימנו לפני ארבעים דקות, אבל היה לנו איזה ענין חשוב בבושקה שקשור לסוגית 'צער בעלי חיים'...

19:34 - בביתו של תנחום...

שלום, אמא! ערב טוב!

הלו... הלו... הלו...

21:00 - בשעת ארוחת ערב...

טריגניק

**מצאו 10
הבדלים**

הקריעה והקריאה

ואנחנו? אנחנו יודעות כמה כוח יש לנו בפעולות הפשוטות שלנו ביום יום?

יכולה לפעול על נשמתו. כל ברכה, כל תפילה, כל מעשה טוב - מעלה את נשמתו בעולמות הרוחניים. יש לך כוח אדיר בכל אמירה. אשתו לא יכולה לפעול, ולא הוריק. את היחידה שנשארת.

היא הלכה עם הדברים הביתה, ואחרי כמה ימים התקשרה אלי בהתרגשות רבה, לספר לי שהשיחה בינינו נתנה לה כוח. כוח לפעול, כוח להאמין ביכולת של כל פעולה קטנה, כמה שהיא משמעותית בעולם.

היא לא התבוננה בזה בעבר. וכעת היא מעוניינת להתחיל לשמור שבת... מדהים לגלות ולהיווכח כמה כוח יש לכל מילה שלנו, כמה השפעה ארוכת טווח. מישהי שבכלל לא נראית מאמינה כלפי חוץ, התחילה לקיים מצוות - רק מההבנה שבמעשים שלה היא מועילה לנשמה של אחיה. ולא מדובר כאן על משהו גשמי שהיא יכולה למדוד או לכמת אותו, משהו הגיוני עם הסבר לוגי שעומד בפניה. אלא הסבר הכי רוחני - מיסטי שיש. והיא עושה את זה. כי היא מאמינה ויודעת שיש לה כוח. ואנחנו? אנחנו יודעות כמה כוח יש לנו בפעולות הפשוטות שלנו ביום יום?

גם לך יש אפשרות להכיר את היהדות לעוד נשמה. לארגון שיעור או הפרשת חלה אצלך בבית
חייגי 073-222-1290

שהוא העיקר כאן בעולם. התעשתתי מיד, ופניתי למלאכה. החזקתי מספרים, חתכתי, והיא המשיכה את הקריעה. היא חזרה אחרי על הברכה "ברוך... דיין האמת". ניחמתי אותה. כל הטקס נערך עם מסכות, בפתח הבית, ושם היא החלה להיפתח, ולספר את סגור לבה.

אח שלה התחתן עם מי שאינה יהודייה. נולדו להם 3 ילדים, שכולם, כאמור, גויים. אמא שלהם נפטרה כשעוד היו קטנים, ואביה עם אלצהיימר, עד כדי כך שהוא לא מזהה אותה כשהיא באה לבקר.

מצב הזוי לכל הדעות. היא החלה לספר לי על דעת עצמה שבטח בגלל שאחיה אכל אוכל לא כשר בכמויות, הגוף שלו לא יכול לסבול את הטומאה, ולכן פיתח את המחלה דווקא בגרון - אחד מכלי האכילה בגוף.

האמת, שהזדעזעתי למשמע הפרשנות שלה. אמרתי לה: תקשיבי, לא נשאר אף אחד במשפחה שלך שיכול לעזור לו. רק את. במעשים שלך,

אמנם אני מזכירה לכם נשכות, את ימי הקורונה שאף אחד לא מעוניין לזכור, אך היו שם סיפורים חזקים, שאי אפשר לתת להם לחלוף. חשוב לזכור אותם, ובעיקר את המסר שהם יכולים להעביר לנו.

באחד מערבי הבידוד שלי, הגיע אלי טלפון מרב העיר ובו פנייה דחופה: הערב מישהי צריכה לבצע "קריעה" על אח שלה שנפטר, ואין מי שיעשה זאת. בחפץ לב הסכמתי - אך הודעתי לה שאני בבידוד. אם היא מעוניינת, היא יכולה בשמחה לקפוץ אלי שאעזור לה, ונשמור על כל הכללים כמו שצריך.

קבענו שעה, ובאיחור לא קטן היא הופיעה בדלת, מבולבלת. בחיצונית - לא נראית בכלל קשורה איכשהו לפיסת יהדות. בלבי תהיתי איך אוכל לערוך לה קריעה, באופן שלא שיפגע בהלכות צניעות.

בין מחשבה למחשבה, אדון המעשה קפץ לתמונה ושאל היכן הוא, ואיך בדיוק שכחתי

הרבנית חגית שירה
חכמת נשים

אל תמכרי את המעשים הטובים

האמונה הזו של אברהם היא כמו הצלופן וסרט המתנות שהעלה את מעשה העקדה גבוה יותר

אברהם אבינו יושב שבעה, יצחק מתייתם מאמא שלו. איך מניסיון העקדה יוצא דבר כואב כל כך?

אנחנו מבקשות בתפילה: "והסר שטן מלפנינו ומאחורינו...". לפני שאת באה לקיים מצווה, בא

השטן ועושה הכל בשביל שלא

תקיימי אותה. את רוצה לתת

צדקה - הוא מתחיל לחשב לך

חשבונות על המינוס ועל מנהל

הבנק הנחמד שלך. את רוצה

להשתדל יותר בשלום בית - הוא

עושה לך שיעור בהיסטוריה.

את מחליטה לעשות בוקר טוב

בבית - העיניים לא נפתחות לך, וגם הנס קפה

עם שתי כפיות לא עוזר לך... בקיצור, הוא יודע

להיות שם. אבל לא רק לפני - גם אחרי!

עשית מעשה טוב - הוא מנסה לגנוב לך

אותו בדיבורים. כן, אחרי שעושים מעשה טוב

שותקים ולא מתגאים!

זה היצר הרע - "אחור וקדם צרתני...".

הניסיון של העקדה היה יקר כל כך לעולם,

שהשטן היה חייב לגנוב את זה. אז מה הוא

עשה? בתחילה הוא הלך לאברהם וליצחק,

הזכרנו את זה בשבוע שעבר.

ואחרי שלא הלך לו, הוא הלך

לשרה, והבהיל אותה כל כך.

ולמה הוא הלך לשרה? כי הוא

ידע שהגיע זמנה למות. מאיפה

הוא ידע? כיוון שבזמן העקדה

נולדה רבקה אמנו, וכתוב: עד

שלא שקעה שמשה של שרה -

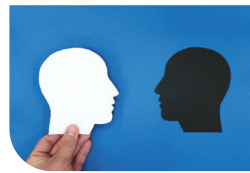
זרחה שמשה של רבקה."

את מבינה? זה היה הזמן שלה - מאה שנה

ועשרים שנה ושבע שנים. קצוב. שלם. מדוד.

אבל השטן רצה להראות לכל העולם, שבגלל

העקדה שרה מתה. לכן הוא הלך אליה בדיוק

ברגעים האחרונים של החיים שלה. השטן רצה שאברהם יפסיד את כל מעשה העקדה, שהוא יצטער ויגיד: זה מה שמגיע לי, אחרי כל מה שעשיתי?

ואברהם עומד גם בניסיון הזה. הוא חי את ה"אין עוד מלבדו", הוא יודע - זה לא השטן, זו לא הבשורה, זו לא העקדה. זה הכל השם.

"ויבוא אברהם לספוד לשרה ולבכותה" -

הכי קטנה. היה כאן בכי מועט, בלי תלונות.

בלי תרעומת. הוא הבין שזה הזמן שלה, וזהו.

והאמונה הזו של אברהם היא כמו הצלופן וסרט

המתנות שהעלה את מעשה העקדה גבוה יותר!

את מבינה?

עשית מעשה טוב, קיבלת על עצמך משהו,

עשית שינוי בחיים שלך - ובדיוק בדיוק קרה

לך משהו...

את יכולה ליפול ולהגידי: זה מה שמגיע לי?

זו עצת היצר! זה השטן בכבודו ובעצמו!

הוא רוצה שתפסיד הכל בדיבורים שלך. זכרי,

השטן אלוף בלתזמן תזמונים... ואת, את לא

נופלת ולא מוכרת את מה שעשית בשום מילה

מיותרת.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית
בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-222-1290

ריקוד ותנועה
קרן בנין

אומנויות הבמה והמשחק
מאת היוצרת נעמי כהן

שירה ומוזיקה
אורה יסכה

ראי
הבמה כולה
שלך

הקדימי להירשם <<
rei@htv.co.il | 073-222-1260

הידברות פותחת בפניך בית ספר לשירה
ואומנויות הבמה עכשיו זו ההזדמנות שלך!

לילה, לכו לישון...

הגוף שלנו דורש שרצף הפעילויות שלנו ביממה יהיה מותאם במחזוריות בריאה, כדי שהגוף יפעל בתאום מלא. כלומר, הגוף מותאם לכך שבשעות היום תהיה יותר אנרגיה פעילה, ערנות וריכוז, ובשעות הלילה - זה הזמן שהגוף "מטעין" את עצמו ומתכונן ליום הבא. לכן אנו צריכים להיות קשובים לקצב הגוף, ולהתאים את קצב החיים שלנו אליו, כדי לא לשחוק את האיברים שצריכים מנוחה בלילה. אכילה בשעות הלילה נגרמת לרוב מסדר יום משובש ומחוסר תכנון של הארוחות. מתחילים לאכול מאוחר, מדלגים על ארוחת בוקר, ולעיתים ארוחת הצהריים לא מזינה. העייפות מצטברת ומתנקזת לשעות החשיכה, הגוף מאותת שחסרים לו חומרי גלם לתפקוד - וכאן מתחילה אכילה בלי שליטה. קשה לגוף לעכל את המזון, והוא לא מקבל את החומרים שלהם הוא זקוק, לכן ממשיכים להרגיש תחושת רעב. וכך מנסים להרים את האנרגיה, לתת סיפוק לנפש אחרי יום עמוס. ההרגל, שחוזר על עצמו יום יום, יוצר נזק מצטבר. השלב החשוב ביממה לריפוי הגוף הוא זמן השינה, שבמהלכו יש תהליכי עיבוד זיכרון. כשרוצים זיכרון טוב עם חדות חשיבה, חשוב לא לאכול שלוש ואפילו ארבע שעות לפני השינה. אכילה לילית גורמת להפרעה במטבוליזם - חילוף חומרים. אדם שאוכל בלילה, שריפת הקלוריות שלו משתבשת, וגורמת לעליה במשקל. יש לנו בגוף מערכת חיסון שעובדת כל היום, אבל במיוחד בלילה, לסלק תאים שלא מתפתחים נכון. כאשר אוכלים בלילה, הגוף עסוק בעיכול המזון, ומערכת החיסון לא מקבלת מספיק אנרגיה כדי לפנות רעלים. אם לילה אחד אוכלים מאוחר - היא תשלים את החסר בלילה הבא, אבל כשזה מתמשך, המערכת לא מצליחה לעבוד, ונוצרות בעיות, לא עלינו. חשוב ליצור ארוחות קבועות ומאורגנות במשך היום, ולתת דגש על ארוחת בוקר. היא תגרום לאנרגיה להתחלק על פני היום כולו. לפני השינה לא מומלץ לצרוך מאכלים מתוקים. זה יגרום לשינה לא רגועה. גם קפה עלול לשבש את תהליך השינה. מזונות מטוגנים וחלבונים מהחי עלולים לעכב את פעולת העיכול ולהכביד באופן כללי. לכן רצוי להימנע מארוחות כבדות בערב. גם אוכל מתובל וחריף יגרום לחוסר נוחות. חליטות קמומיל או מליסה יעזרו לשינה טובה.

להזמנת חוגי בית בהשתתפות הגב' זוהרה שרביט (ללא עלות), חייגי 073-2221290

תוקפנות

השבוע: התמודדות עם ילדים תוקפניים או כאלה שלא רוצים ללכת לגן

יש לי ילד שמגיב לפעמים לדברים שונים בתוקפנות גדולה. איך עלי להגיב?
בואו נבין קודם את הגורם להתנהגות, ואז נגיב בצורה טובה יותר. ילד תוקפן נושא בלבו בדרך כלל כאב ומצוקה פנימית, כגון מתח, חרדה, דאגות, בדידות, תסכול, חוסר ערך ועוד, לעיתים עקב תקופה מאתגרת, מתח בבית, או קשיים רגילים בחיים (בחינוך / מעבר דירה ועוד).
ככלל, ילדים רגישים יותר - יתקשו יותר. המוחצנים עלולים להגיב בתוקפנות, והמופנמים - בדכדוך / התנתקות והתכנסות פנימית.

נסי להבין אותו, זה מרגיע. לעיתים, צריך לתרגל את "שריר ההבנה", את החמלה לתחושות הזולת. ככל שנגלה הבנה, הכאב ישכך וההתנהגות תשתפר.
ומה עושים ממש כעת, כשהוא דוחף את אחותו?
לוקחים בעדינות את הילד שדוחף, מחבקים אפילו, ומזכירים בעדינות שזה לא נעים לאחותו. בחמלה. נזכרים באותו רגע, שהוא לא התקבל לשיבה אותה רצה, או אולי בסיבה אחרת מתסכלת או כואבת. מנרמלים את המצב, מרגיעים, לא נבהלים. נשארים יציבים.
גם הוא יירגע בהדרגה בעז"ה, ולא ייבהל מעצמו. **(מיכל וילמן - מדריכה ומלווה הורים למתבגרים צעירים וילדים רגישים ויועצת במחלקת יהל"ם)**

אני מטפלת בעצמי בילדי בני השנה והשנתיים בבית, אבל שומעת רבות שבן השנתיים כבר מוכרח ללכת לגן ושהשארית בבית מאמללת אותו. יש בזה משהו נכון?
גן הוא דבר חשוב, שיכול לפתח את הילד, ללמדו להסתדר עם חברה, ולסגלו לחיי עצמאות. אבל גן הוא גם מקום מרובה ילדים, כפי שאנו יודעים. היחס אישי פחות לכל ילד, מלמדים אותו פחות לפי צרכיו האישיים, וודאי שלא תמיד נשמעים לבקשותיו ולבכיותיו. אם חשוב לך שיקבל יחס אישי, שילמד ממך ולא מאחרים, שתוכלי להקדיש לו ולא תספיקי לעשות זאת בזמן שנותר אחר הצהריים - ייתכן שכדאי לך באמת להשאירו בבית. בית חם הוא המקום הנפלא ביותר עבור ילד, בפרט אם יש לו אח שהוא יוכל במשך הזמן לשחק אתו. יחד עם זאת, הייתי ממליצה למצוא את הזמנים שבהם תרדי עם הילדים לגינה או למקום אחר, ששם יוכל להתרועע עם ילדים וללמוד מהי חברה. **(מנוחה פוקס, סופרת ומומחית תהליכי חינוך)**

הילד אולי נראה עוצמתי מאוד, בטוח בעצמו, אך התנהגות כזו מגלה שיש רגישות המקשה עליו, וזו התגובה המוחצנת שלו, שאגב - עלולה להבהיל אותו בעצמו!
לכן חשוב לספק הבנה והכלה - שמרגיעים מאוד, ובנוסף לכך מלמדים, לטווח הארוך, רגישות לזולת. ילדים רגישים במיוחד חייבים אמפתיה כנה מהוריהם, ואם לא יקבלו - יחפשו אצל חברים (בגיל ההתבגרות), וחבל, כי זה עלול להשפיע על קשרים רופפים יותר, חוסר שיתוף פעולה או ניסיון לפריצת גבולות. כדאי לדעת, שחוסר הבנה לקשיים של הילד ולמה שהוא עובר גורמים לתחושות של חוסר אהבה, חוסר אכפתיות ובדידות. ילדך מצוברח היום, והתנהגותו בהתאם?

רחובות
שני | כ"ז חשוון | 21/11
אולם 'חוויות מהות' רחוב משה זכריה 13
הרב חיים זאיד | הרב יעקב חמו
הזמרת רויטל שמואלי | הגברת מרון קורס

חולון
שלישי | כ"ח חשוון | 22/11
אולם 'בית כורש' רחוב המצודה 1
הרב חיים זאיד | הרב יעקב חמו
הזמרת רויטל שמואלי | הגברת מרון קורס

הרצליה
רביעי | כ"ט חשוון | 23/11
אולם 'קשטן' רחוב פוסטר 10 נווה עמל
הרה"ג זמיר כהן | המקובל הרב יצחק בצרי
הרבנית חגית שירה | הזמרת יעל כליפא

הרה"ג **זמיר כהן** המקובל הרב **יצחק בצרי**
הרב **יעקב חמו** הרב **חיים זאיד**

הרבנית **חגית שירה** הגברת **מרון קורס**
הזמרת **רויטל שמואלי** יעל כליפא

073-2221240

תפריט
לעצמך
שחרור לגוף ולנשמה

פתיחת שערים 19:30 | לנשים ונערות מעל גיל 18 | הכניסה בעלות סימלית

שבת פרשת ויצא | חמישי-שבת ז'ט"ז כסלו | 1-3/12
 מזח פרטי למלון | טרסט שמש גדולה | משחקה לילדים
הבטיחו מקומכם עמנו
073-222-1-270 - מספר המקומות מוגבל -

יריד חנוכה הגדול

חנוכייה קריסטל מהודרת עם פלקטה מקט: UK46508 גובה: 54 ס"מ	חנוכייה פילגרים זהב מקט: X2628Z גובה: 38.5 ס"מ	חנוכייה זהב דגם מנורה מקט: X1154Z גובה: 47 ס"מ	חנוכייה טווס ציפוי כסף וזהב ג'מבו מקט: X2195Z גובה: 48 ס"מ
חנוכיית מראה מהודרת עם מגירה מקט: UK45228 גובה: 30 ס"מ	חנוכייה/מחטים מתהפכים אקוריום כסף זהב מקט: P707ZA גובה: 27 ס"מ	חשיעיית כוסיות זכוכית צבעוניות לשמן מקט: UK57361 גובה: 5 ס"מ	חנוכיית קריסטל עיטור מתכת זהב מקט: X4969 גובה: 24.5 ס"מ
סט 3 סביבון קריסטל צבעוני מקט: X3136AG גובה: 8 ס"מ			

כאן קיבלתם טעימה קטנה. באתר הידברות שופס תמצאו מגוון ענק של חנוכיות, שמנים, סביבונים, ועוד ועוד... 073-222-1-250
shops.hidabroot.org

התחילת ברואינין שבת חלומית במלון לביא

ט"ז-ט"ז כסלו | 9-10.12 וישלח

- הרב יצחק פנגר
- הרב דן טימקין

א' ב' כסלו | תולדות 25-26.11

- הרב ליאור גלזר
- הרב חיים זאיד

מהרו להירשם! 073-2221270

סעודות מפוארות

חדרים מפוארים

בריכה בשעות נפרדות

העלון מוקדש:

לעילוי נשמת: פונגדה בן טורי | מיכל עומסי בת שמחה וחיים | עמוס בן זוריה | אלישבע שושנה בת יצחק | רוז בת מרים | מאיר בן שושנה | רחל בת מסעודה | יהודית בת מרים **ההצלחה ולכל הישועות הישועות:** רותם בן שושנה | דוד בן נצרת | חיים בן שושנה | בתחן בת אורלי **לרפואה שלימה:** נצרת בת חנום | רונן מכלוף בן שולמית שרה

להקדשת העלון
חייגו: 073-2221388
 (שלוחה 3)